

(ב) וחשב נעמי (ויא) ורוח המאמיה כלחה עמה (רכ) במאמנות, בחלחלה קציר שעוריה

(ויב) זה קצירת העומר

ב (א) ולנעמי מודע לאישה כלומר קרוב (א) לאישה כמו (איוב י"ט י"ד) חדרו קרובי ומידעי ואם תאמר למה שינה בדבר ואם קרובי ומידעי זה כמו (שם מ' י"ג) עצמו אפיק נדשה גרמיו כטטיל בהל וכן (תהלים ט' ה') כי עשית משפטי דיני, וגם זה אחד הוא אלא שכפל הלשון.

איש נבחר חיל וברוח (כ) כתי' (רוח ג' י"א) כי אשת חיל את לפיכך יצא ממנה רוח שני' בויג) (שמואל א' ט"ז י"ח) ידע נגן ונבחר חיל ואיש מלחמה [ונבחר דבר] ואיש חזיר ויי' עמו ידע נגן במקרא נבחר חיל במצות ואיש מלחמה בתלמוד ואיש חזיר שמראה פנים בדלכה ויי' עמו שדלכה עמו (ר) בכל מקום.

ושמו בעז (ה) רוב העדיקים שמן קודמין להם כמו (שמואל א' ט' א') ושמו קיש, (שם

זי' העיד עלי כמד"א ש קר ענה בלשון וכן פירשו הרמב"ם והרמב"ם וכו' אף כי העיד ברעתי ענה זי' מדת הדין כמו וענה בגוף ישראל חה כועתק מרשי ועי' פירוש אחר בעקבה. רבא) פ' ותשנ נעמי מש"י מ"א. (רכ) גם בחרגוס קורי (זירישע ציטל) מרש' [אין צורך להעתיק]

(ראצטשבת למחפ' עמה בלבא שלמא), והרצ דרש מלשון ע"מ דלעיל פסוק י"ח כתיב ללכת אחת להמליך זין שווע אח לשווע ע"מ הויכס מכן זקני בגאון זלכ"ה דלח משמש הטפל למצרו וע"מ משמש מדרגה שוה והציא כתיב ראויה לדבר ולחמח מכן מפי' דברכות י"ז ז' ע"מ צמחילתי ושם דף ל"ז ז' אחת הספל לפריז ע"ש וכתב הקצלה מיי שרה כ"ד ל"ז דעחו להסך ע"ש וגם דעת המחבר דע"מ הוא משמש מדרגה שוה חה בוחמו זכאן מחינת עמה שהיו שוות בנאמנות. ועיין בנאמנות נראה שזו צוטמות צהקצ"ה צלז שלם מהל"כ לעיל פסוק י"ח דעדיין לא קנלה לחמה נעמי ויהיה רוח ספלה לה ולכן כתיב שם ללכת אחת וע' מ"ש לעיל אחת ר"ג צ"ש אף יחיאל ומ"ש האזן יחיאל כלן ע"ש. צכ"י פ'ע ליחא ורוח המואציה כלתה עמה בנאמנות. (רכג) מדרש רות פ"ד וילקוט רות רמז תרי"א כל מקום שז' קציר שיעורים צעומר הכתוב מדרש קציר חטים צמחי הלחם הכתוב מדרש סתם משמש לכלן ולכלן וע' פירוש וצכ"י י' קט ופע ליחא כל זה וצכ"י אף ליחא צמחלת קציר שיעורים צקלית העומר הכתוב מדרש רות רמז תרי"א כל מקום שז' קציר חטים צמחי הלחם הכתוב מדרש וע' מדרש. א) מדרש רות פ"ד מודע קרוב והפסוקים שהציא הפס' ע' ילקוט חתלים רמז תרי"ג משפטי דיני זה אחד מה' דברים הכפולים צמקרא וכו' ע"ש. וצכ"י א ליחא וליחא שם רק ולכעמי מודע ר"ל קרוב וכן פירשו רש"י ורמב"ם ורמב"ם וצ"ח ח"ס על רש"י צכ"י משיצ נפש. — צכ"י פ'ע וכו' וע' מדרש רד"ל חות ז' ופירוש מהר"ז ויפה עקב שם. ג) מדרש רות פ"ד יודע נגן צמקרא וגזר חיל צמסנה ואיש מלחמה ש"דע לי"ש וליחא צמלחמה של תורה ונצון דבר צמסנה הסוד ואיש חזיר צמלמוד ד"ל וצכ"י דבר צמסין דבר מתוך דבר ואיש חזיר צמסין פנים צהלכה וד' עמו הלכה כדצ"ר וצמדרש שמואל פ"י יודע נגן צמקרא וגזר חיל צמסנה ואיש מלחמה צמלמוד ונצון דבר צמסנה הסוד ואיש חזיר צמסין פנים צהלכה וד' עמו וכלכה כדצ"ר וצמסנה ר"ג ז' וילקוט שמואל רמז קצ"ה יודע נגן ש"דע לי"ש וליחא צמלמוד צמסין פנים צהלכה וליחא צמלמוד דבר מתוך דבר מתוך דבר ואיש חזיר צמסין פנים צהלכה וד' עמו וכלכה כדצ"ר וצמדרש ר"ל על מדרש רות חות ד' [ע"פ דרש ה"ל איש חזיר צמסין פנים צהלכה יוצן לשון בהמרה צמס' מ"ק דף ט' חט"ס של לורה עיין פקדח הל"ס חס' תענית פ"ב חות י"א. שה"ל]. ד) א כמותו. ה) מדרש רות פ"ד וצמדרש רנה פ"י ומדרש אהרן פ"ו ומדרש אהרן גוריון דף ט' וילקוט שמואל רמז ע"ז ומדרש שמואל פ"א ומה שכתב הרב וא"ס תמ"א להפך צ"ר מדרש

ט' ב' /שמו שואל/ (שם י"ז י"ב) ושמו יש ושמו דוד, (אסתר ב' ה') ושמו טרדי, (שמואל א' א' א') ושמו אלקנה, (רוח ב' א') ושמו בעוז/ אבל הרשעים הם קודמים לשמן/ (ח) כמו (שמואל א' כ"ה כ"ה) נבל שמו, (שם י"ז ד') גלית שמו, (שם ב' כ' כ"א) שבע בן בכרי שמו ואם חמצא להפך צריך מדרש.

ב) ותאמר רוח המואבה אל נעמי אלכה נא השרה, לא(ט) הלכה אלא ברשות חמותה. ג) ותלך ותבוא עריות/ לא הלכה והוא אוטר(יא) ותבוא ר' יהודה ב"ר סימון אוטר סימנה ודרכים לפניה כדי שלא חטעה בחזירתה. ויקר מקריה(יב) מלמד שהמלאך הוליכה כענין שני' (במדרש כ"ג ד') ויקר אלהים אל בלעם(יג).

וזכיי פער וואס חפץ לדיך עדרש מרמז צוה על המדרשים המכונים ששם הוצאו חיה פקוקים שנמלא לספק הבעטם למה. וצלקס טוב אסתר כי מ' ליתא ושמו מרדכי רובם של לדיקים שנים קודם להזכרם כענין ושמו מנוח וכו' אצל רוב הרשעים שנים אסתר וכו' אצל יש לדיקים שכתוב צוה כזה הענין ליוצא שמו והוא לדיק וזכיי אסתר א ליתא אצל יש לדיקים וכו' וע' פירוש מהרזו על מדרש רות שכח צמיר פיי ק"ה ושיני שרשעים מולידים להם שם קודם שיואל להם שם טוב צמעיסה ועל רמז זה נכתבו הם קודם לחיבת שמו אצל הלדיקים מטמינים עלמם עם מעשיהם אך חורחם ומעשיהם מכריזים עליהם ולרמז זה נכתבו שנים קודם וע' יפה ענק על מדרש רות. ו) ושמו שאל ושמנו מרדכי ושמנו אלקנה ושמנו צועז ליתא א וזכיי פער ליתא ושמנו ישי ושמנו צועז ומה שבציל המצטר והמדרש רות ושמנו דוד ט"ס הוא כי לא נמלא לשון זה צפוק וגם צמדרש רות ד' ויילגל ליתא. ז) ק"ה כאלן חוספה חיל דומין לצורק כמו ושמנו ד' וכן הוא צמדרשים הנזכרים לעיל חות ה'. ח) פער ליתא הרשעים הם קודמים לשמן כמו ונצל שמו. ט) מפרש בן משום דכתיב א לכה נא ולא אלק וכן כתב החומר והמנהג צמאשי כיד ית צמס המדקדקים שאלכה צה' מורה על עתיד צקשי ואלך מורה על עתיד החלטתי אלק צכל חופן עכיל וזכיי אג' ליתא אלקה נא הכרה צח חת השדות והוא מפרש, ונמלא עד פסוק וילגט לה קלי צפוק ייד נמחם צכיי אג'. י) מדרש רות סיד וילקוט רות רמז תרי"א, וצמח קי"ג צ' ליתא חיר אלגור שכלכה וצמח הלכה וצמח עד שאלה צני אדם המהוגנין לילך עמהם ומפרש כאלן שכלכה וצמח וחזרה לעיר כדי לעשות סיונים וליורים שלא חפצה צמחיל' ולריך צלור מהיכן למד בן אליצא דהמדרש שכלכה וחזרה דלמא כוחה המדרש רק צמחליכה עשה לה סיונים כדי שחזר לשון וכו' שכתב צעל העקרה וצמח צמחלה נחמה סיונים צדרך כדי שחבא חזרה עכיל חזר שופרש המדרש ותלך וצמח שכלכה צלופן וצמחנה כדי לחזור ולצוא דהיינו לחזור למצוא הדרך צמחיתה אצל מניל שכלכה וצמח והלכה וצמח אליצא דהמדרש? וע' מהרש"א צמח' דמפרש דחיל דייקי מדלל כתיב ותלך ותלקט וצמח ואכתי לריך צלור [דרשת חזיל צמח' וצמח' מוציגה היעז עפמיש הכחצ והקצלה דברים כיד ח' על דרשת וכתב ונתן מדרך המקראות לחבר שני פעלים יחד להורות על חכמה שתי הפעולות ושאין פעולה אחת מפסקת צין שתי פעולות אלו וכו' ע"ש חזר מה שחמה המדרש על הפסוק ותלך וצמח דמשמע להלכה והחזירה חזרה זה חזר זה חזר על הפסוק צמיס עד דרון לא חזל ואת חזר וצמח? ומחזר ר' יצחק ציר סימון חזר החסילה מביימת לפניו הדרכים פירוש שצמח חקף צאה לשון וכדפרש' ששחמה בן לנסות אם חמלל הדרך לחזור ולדרשת בגמרא ג"כ הלכה וצמח הלכה וצמח חקף עד שחמלל צני אדם מהוגנין ולא היה הפסק צין לכתה לצמח ומדקדקים היעז דברי חזיל ופירש' עליהם. שה"ל]. — צכיי י' ר' חומר סימנה וכו' וצמח שבוט ט"ס. יא) כיה צכיי פער וק, וצכיי מ' וביא חומר וביס הוא וצמדרש ואת חזר וצילקוט ואת חמרת. יב) ליתא צמדרש וצילקוט וצמח צכ' השני נפש כ"ס ח' הציא מדרש שלנו וכתב צמדרש לקס טוב ויקר וכו' ע"ש ומחוסף לן ספר שזכר צו הלך טוב. צמס מדרש על המהגרים שזכר ריש צמער צמח צל' לקס טוב. על חמור וכו' ג"כ צמח יש דף כ"ז צ' יג) צכיי ק"ה כאלן חוספה ד"ל ויקר עקרה

חלקת השדה (אשר) לבעת(יה) שהיה עתיד ליפול בחלקה ר"א וחלף וחבא וחלקט כתב הקב"ה וחרקן של ראשונים להודיע לאחרונים שאפילו הם עניים היו בטוחים בבטחונם.
 (ד) וחרג בעו בא מבית לחם ויאמר לקצרים יי עמכם מכאן(ט) לשאלת שלום בשם יכן המלאך אמר לנרען (שופטים ו' יב) יי עמך גבור החיל.
 (ה) ויאמר בעו לנרען הנצב על הקצרים למי הנערה הזאת(ט) מה ראה בעו לשאול עליה והלא היה מכירה(י) אלא שראה בה דרך צניעות שכל הגשים שהחזות ומלקטות זו עומדת ומלקטת כדי שלא שוהה(יח), כל הגשים היו שוחקות עם הקצרים זו מצנעת עצמה(יט), כל הגשים מלקטות מן(כ) העמרים זו מלקטת מן החפץ וכן הוא(כא) אומ' כבוד (שמואל א' י"ז ג') וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמי אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעת(כב) ד"א(כג) למי הנערה הזאת כספור הוא(כד) שהיא מבטנת בית לרם והיה מצטער עליה שמה היא משכנת יהודה.
 (ו) ויען הנער הנצב על הקצרים ויאמר נערה מאבדה היא כלומר(טו) אינה מיוחדת אלא חסותה למדתה דרך(טז) צניעות ענ' השבה עם נעמי.
 (ז) וחאמר אלקטה נא(כו) ואספתי בעמרים, זה שכתה הבית מעט כלומר(כז) ליקטה יאותה ששכתה הבית מעט כלומר חסותה ממחנת בבית ומה תאכל(כט) מזה כי מעט

ש כל מי שהיה רואה ביה מריק קרי וכן הוא צילקוט רות רמז תרי"א ובמדרש רות פ"ד כותב צמר ר' יוסף. יד) קם שהיה עתיד ליפול צמלקים ובמדרש רות פ"ד שניחן לה ממי שהיה ראוי ליפול בהלקה. — זכ"י פע ים כחן סדר אחר חז"ל ד"א וחלך וחצ"א וכו' שאפי' הן עניים יכו(ל"ה) צומחין צקונין(ל"ז צקוקן), ויקר מקרה ואפי' פלקת הסדה אשר לצועז שהיה עתיד וכו'. (עו) צרכות נ"ד א' וס"ג א' וירושלמי צרכות סוף פ"ט ויפה מראה שם ומדרש רות פ"ד וילקוט יוסע רמז י"ט ושופטי' רמז ס"א ומדרש חבליים חזקוני' וז' ומס' מכות כ"ג ז' ורש"י שם ד"ה ושליחת שלום בשם הנ"א שני פירושים אם מותר או חייב אדם לשלול בשם וע' עקדה שהוצא לעיל אות קריג. (טז) מדרש רות פ"ד וילקוט רות רמז תרי"א ומס' שנת קריג ז'. יז) במדרש רות ה"ל ולא הובו סכים לה וע'. מתנות כהונה ויפה ענף ומדושי ד"ל על מדרש רות וע' בפתיחה אשכנזית להספד. יח) א ליחא ומלקטת כדי שלא שומה, ק ליחא כדי שלא השמה, פע כדי שלא תהא שומה, וזכ"י קם כל הנשים מסלקות כליהם מפני הקוללים וזו משללחת כליהם, כל הנשים היו שוחקות וכו', ומי שכלן מפני הקוללים יונן ע"פ מהנחה כהונה על מדרש רות ע"ש. יט) א ליחא כל הנשים הי שוחקות עם הקוללים וזו מלנעה עלמה וזכ"י ה ליחא כל הנשים הי משחקות וכו' וכיה צילקוט וזכ"י פע כל הנשים היו משחקות עם הקוללים וזו מונעו עלמה. כ) ה ופע וק צין העמרים וכיה במדרש וילקוט. כל) א ליחא עד אם ידעת וליחא שם וכן שאול שאל על דוד עמו היה מען כל היום ולא היה מכירו אלא שאל אם מפרץ צא אם מזרם אם מפרץ מלכא ליכוי אם מזרם נשיא ליכוי והוא מצינות ע"ז ז' וע' מדרש רות פ"ד וילקוט שמואל רמז קצ"ו ומדרש שמואל פכ"ב וע' בלוח דלקוקן. כג) זכ"י ק כועתק כחן מרדיק שמואל א' י"ז ופשיטא דקרא דשאל לא צנר וכו' עד ויאמר כ"ה צא ה"ל ע"ש השינויים שיש בדבריו מניחת גמרא ומדרשים ה"ל. כד) זכ"י פע ליחא ובשאר כ"י ליחא זה לעיל אחר כדי שלא שומה אכן כלן הוא מקונו כנכני כי זה הוא דרש אחר. כד) י ליחא שמה היא משצט יכודה, ק ליחא היה שהיה וכו', א הו"א שהיתה וכו' ויהיה מלבער שמה היתה משצט יכודה, ה הו"א שהיה מצינת לחם והוא מלשייר עליה. כה) כותב צמרש י"י כ"ה ז' ובמדרש רות פ"ד רצתה רפתה לה וצילקוט רות רמז תרי"א שחמותה מללפא לה וע' מה שהקא המפרשים ובפרט הפירוש ויחזרו על חיצת רפתה ולענ"ד הוא פועל כלדי משרש רפא שקא' גס כן על הרפואה הכושלית כמו שגמרתה בפתיחה אשכנזית בסוף. כספר. כו) ה דרך חרץ. כז) א חלקטה נא צמלקים. כח) כותב צמרש י"י כ"ה ז' וע' מדרש רות פ"ד מעט הפסד לוקו מלחמה שצנית שהיה מלשה לה וע' מתנות כהונה

הוא, ד"א(ל) כלומר מעט זמן יש לה לנעמי ששבתה לבחור כי בשדה מאוב היתה וחזרה עם זאת הנערה.

ה) ויאמר בעו אל רות הלא שמעת בתי אל חלמי ללקט בשדה אחר על שם(לא) (שמות כ' ג') לא יהיה לך אלהים אחרים, וגם לא(ל) תעבירי מזה כמו(ל) שני' (שם ט' כ') זה אלי ואנוהו, ובה חרבנקן(לי) על שם (דברים ד' ו') ואחם הרבקים ביי' אלהיכם חיים, עם נערתו עם ישראל שני' (הושע י"א א') כי נער ישראל וארבוהו.

ט) אמיר רחמי בר אבא (לה) כל ראשי הפסוקים שברות ווקן(לי) הוץ משמנה ולמה לפי שערבקה(לי) לבני ביתה(לי) שנתנה לשמנה ימים(לא) ולקה וין לומר לך ווי לרור שנברוין יורדין(ס).

ענין בשדה אשר יקצרו, כמשמעו חורש בו גם(א) ענין במצות ישראל והלכת אחר ישראל(ס).

הלא צויתי את הנערים לכלחי ננעך, מצוים הם מדר סיני שני' (דברים י' י"ט) ואדבתם את הגר.

וצמית והלכת אל הכלים, כלי(ס) חכמת החורדה, תשחית (משלי ט' ה') ושחובין מסכתי.

ויפ'ע. — א ליחא הבית מעט כלומר ליקטס וחותה ששצתה הבית מעט ובכ"י ק ליחא נתינת כלומר מעט עד כלומר מעט זמן. כט) כיה בכ"י א ובכ"י פ, י וק ממחנת חותה ונה תחלל ובכ"י ס וקט ממחנת חותה מה תחלל. ל) בכ"י א ליחא זה שצתה הבית זמן מועט הוא שצתה נעמי לבית דחזרה עם זאת הנערה ובכ"י ק ליחא זה וליחא שם ד"א זה שצתה הבית מעט כשתשוב לביתה מעט דבר תוליד עמה, ובכ"י פ: יש כאן סדר אחר ונוסחאות שונות ח"ל זה שצתה הבית מעט כלומר זמן מעט יש לה לנעמי שכינה (ג"ל שצתה) לביתה כי נשדס מואצ היתה וחזרה חלת הנערה עמה ענין אחר זה שצתה הבית מעט כלומר לקטס מעט, וחוחה שיוצת צבית ונומחנת מעט על חוחה ויה תחלל ונה כי מעט הוא. לה) מדרש רות פ"ד וילקוט רות רמז חר"א וע' מתנות כהונה שם, ובכ"י א ליחא ויאמר צוען אל רות אע"פ שאין הכתוב יולא מידי פשוטו יש לדרוש נשדה אחר על שם וכו' ובכ"י ה ויאמר צוען וכו' ללקוט ואע"פ שאין הכתוב יולא מידי פשוטו יש לדרוש דרשה לפי שהדעת מקצלו כגון זה נשדה אחר על שם לא יהיה לך אלהים אחרים ובכ"י פע ללקוט נשדה אחר אע"פ שאין מקרא יולא מידי פשוטו יש לנו לדרוש דרשה שהדעת מקצלתה כגון זה נשדה אחר על וכו'. לז) מדרש רות פ"ד וילקוט רות רמז חר"א. לג) כמו של ליחא א ובכ"י פע ליחא כמו של אלי ואנוהו, ובמדרש וילקוט ליחא על שם. לד) ילקוט רות רמז חר"א וכה מדקדקן ואחם הדנקים עם נערותי אלו הנדיקים התחמקו כלשור ותקשרנו לנערותיך ובמדרש רות ליחא ואחם הדנקים ובכ"י ה, פע וא וכה מדקדקן על שם ואחם הדנקים נד' אליהם, עם נערותי עם ישראל שני' כי נער ישראל ואחם וכו' צפנים ובכ"י ס ליחא וכה מדקדקן עם נערותי כמו ואחם וכו' חיים, עם ישראל של כי נער וכו'. לה) צילקוט רות רמז חר"א ח"ר חייא וכו' נשדס יש הקדמה ד' א' נשם מדרש לקח טו. לו) הכל הפסוקים שצרות ראשיהן ווין, א כל ראשי פסוקים שצספר רות ווין. לז) א למה לפי שדצקה ובכ"י ק ליחא לפי שדצקה רק למה. לח) צילקוט שם שדצקה לצרית ונראה שגיל כצמדרש שלנו שדצקה לצני צרית. לט) א וק ליחא ימים. מ) כן הוצא נכ נדרש יש היל ואולי לל ירדין בצילקוט לפי ווי לרור ששטו אח שופעיהן ווי לרור שגזריו ירודין. מא) כ"ה עיפ כ"י, קם וק ובכ"י מ כמשמעה דורש צו גם ובכ"י פע כמשמעו דורש צו גם ובכ"י א ליחא כל זה ובמדרש רות פ"ד נמלא דרשה אחרת על פסוק זה. מנ) קמ והלכת אסרי ישראל, א ליחא ישראל לוכת אחר ישראל ובכ"י פע ליחא צמלות כשדה וכלכת אסריהן, ק צמלות ישראל וכלכת אסריהם. מו) פע כלי המלחמות של תבעה, ושחית רשתו

- (י) תפיל על פניה [וחשתחו ארצה] ותאמר [אליו] מהע מצאתי הן בעתך, נבאר על(מי) עצמה שסוף שהיא מכירה בדרך ארץ.
- (יא) ויען בעו ואמר לה(כה) הגר הגר לי, הגר לי בבית הגר לי בשדה. כל(מי) אשר עשית את המצות אשרי טוב אישך, כל שכן בדיו. ותעובי אבך ואמך רח אבך ואמך, וארץ מולדתך זו שכונתה.
- (יב) ישלם יי פעלך ותהי משכרתך שלמה, מלמד(מי) שאין הגרים נעלזין אחר שמגויירין לכך הוצרך בעו לברכה.
- מעם יי' אלדו ישראל אשר באה להסוה תחת כנפיו, וכן היא אומר (תהלים ל"ח) מה יקר חסדך אלהים [ובני אדם] בעל כנפך יחסיין.
- (יג) ותאמר אסמא הן בעתך ארתי כי נחמתי וכי דברת על לב שפתךך וגו'(ספי) שאמרה לי ישלם יי פעלך.

(יד) ויאמר לה בעו, לה(סט) לא מפיק ה' אמר לה(ט) חס ושלום אין את שפחה אלא גברת את ודכונתיה (במדרש ל"ב מ"ב) ויקרא לה נבא בשמי שלא עמד לה אוחז השם בן (וכריה ה' י"א) לבנות לה בית בארץ שנער מלמד שאין לשקר חשונה.

בין מסכתא, מאשר ישלח צון הנערים ושלחצתם מים צמחון. (מל) כיה ע"פ ד"ה ופע וכו' אנצלה על עלמה ספוסו להכירה וכו' מוקם ב"כ כה צעלמה ספוס וכו' ונמדרש רות פ"ה מלמד שנתננא סבא עמיד להכירה כדרך כל הארץ. (מה) הוצא צרש ישי ל"א ח' ונמדרש רות פ"ה הוגד לי להם שני פעמים וכו' ותעזי אבך ואמך מולדתך זו איפרכי (Eparchie, ἐπαρχία) שלך ותעזי אבך ואמך מעבודה זרה שלך שני' אומרים לעץ אבי אחי ולאנן את ילדתי וארץ מולדתך זו שכונתה וצילקוט רות ר"ח תרי"ח הוגד לי וכו' ותעזי אבך ואמך זו שכינתך ד"ה ותעזי אבך ואמך זו ע"ה טה' אומרים לעץ אבי אחי וארץ מולדתך זו איפרכי שלך ופסיקתא דרב כהנא ספא ט"ז והערה ס' שם וע' נחמתי כהנא ופירוש נהר"ז ויפיע, וע' יצמות מ"ח ח' על וצתה את אביה ואת אחי וכו' רע"א זכ ע"ז וכו' ויען ע"פ דברי הרמב"ם פ"ה מה' מלכים הלכה ב' וצתה על דתה ואינו מונעה. — זכ"ה ד"ה אביה ואחיה, פ"ה ד"ה אביה ואחיה וארץ מולדתך זה תרבותה ושכנותיה, אוק ותרעזי אבך ואמך זו ע"ה שני' האומרים לעץ אבי אחי ולאנן את ילדתי וכו' ונדרים ל"ז ז' נמנה בקריין ולא בתנין דהיינו את דהגד בגד שנקרא את כל אשר עשית וכתבי כל אשר עשית אצל צספרים שלנו ונמסורה ליתא את ומנה צין המילופין שצין מערבא ומנחא (שנסקו ונקראות גדולות ד' צלזילת) למערבא כל אשר עשית ולמנחא את כל אשר עשית כתבי והר"ן נדרים כתבי מיהו צספרים שלנו קרי וכתבי וכו' ע"ה והוצא צהנא ר"ע ח"ג נחם' שנת ד' כיה והוא לכאורה כספרי מנחא וכן נראה כוונת רבא' הגר"ז שם שכתב ג' תיבות את דהגד בגד יס למחוק ע"כ וע' מנחם ש', וע' הערות אות ז' לר"ש צונער על הפסיקתא דרב כהנא פסקא ט"ז שכתב על גירסת הפסיקתא שם את (כל) אשר עשית דכ"ה צכ"י אקספארד. וסארתא ול"ל כל אשר עשית ע"ה. ולא כיון יפה צה כי הפסיקתא דרב כהנא היא צה אלינא דנמנחא וע"ה אין המהדר לבניה וננו עוניהו נראה שבו צספרי מערבא כל אשר עשית. — מ"ה המנהג כל שכן צמיו הוא צמדרש רות שם שחין תלמוד לומר צמיו אישך וכו' פ"ה ליתא. (הז) הוצא צרש ישי ל"א ח' והציאו צס' שנחת הרגל להנאון חכס אזולא ד' כ"ז ז', וניהא צכ"י פ"ה וע' לעיל קאס' ח' אות קו"ם. (וח) א"י חסובה כ"ה ח' שפחותיך, פ"ה על לב שפתךך וגו' ל"ה שחור ל' יסלם ד' פנךך ותי' משכורתך של ימ' ח'. (מכ) מדרש רות פ"ה שחין לשקר חשונה וכן הוא צכ"י פ"ה וא' נחמתי כהנא שם וסנהדרין (ד' ויען) כ"ד ח' וגליון ש"ס שם וע' רש"י ורמב"ן וספתי חכמים מנחם ל"ה מ"ה, ותינת לה הוספת ע"ה כ"ה ק וכו' קמ איחא ל' ל' לא תפיק אנור וכו' וכו' ל' לא תפיק ח' וס"ה הוא. (נ) קאמר ל' צו"ה, פ"ה א"ה ל' ח' את מן השפחות א"ל

ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ (יג) שהחמץ יפה לשרב (יג) ד"א בחמץ (ט) בלחם
 חמץ וגם הוא יפה לשרב. ויצטט לה קלי(ט), ודו ששנתו במס' הגיטין (י) אהר"ם וחק
 ובי"ח הצביטה מקום שטובלך בו כי יש קערות וכתובים כעין כף דהוא בית הצביטה (י), ד"א
 ויצטט (יח) מלשון צבתה שהיא כתנפח בחומץ (ט). מדרש ואכלת מן הלחם (ס) לחמה מן
 המלכות, וטבלת פתך בחמץ אלו הדיקורין, וחשב מצד הקוצרים שני צדיה (סא) במלכות בית

[illegible]

דוד שברח(סג) מפני אבשלום בנו(ס), ותאכל בעולם הזה ותשבע(סד) לימות המשיח, וחדד לעתיד לבא, דא וחדד מלמד ששרת ברכה(סה) במעיה.

(סו) ותקם ללקט, מלמד שלא(סז) נחבטלה ממלאכה.

(סח) וגם של חשלו לה מן הצבחים, כלומר(ס) הפילו לה מן הצבחים שבידיכם כדי שחמץ' ללקט(סח) כמו (רברים כ"ח מ') כי ישל וחדד.

(י) ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה, כדי(סא) שלא תהא נושאת(ג) העמרים על שכמה, ויהי כאיפת שעורים שרם(עא) ג' סאין.

(יב) ותשא ותבוא העיר, מלמד שלא עמדה(עב) בשום מקום שלא יפגעו בה מן הפריצים.

(יג) ותאמר לה חמותה איפה לקטתי [וגו'] ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעו(עג) חני בשם ר' יהושע(עז) ויחדד ממה שבעל הבית עושה עם העני, העני עושה עם הבעל הבית לפי שמוכה(עח) לחיי העולם הבא.

(כ) ותאמר נעמי [לכלהה] ברוך הוא ליי' אשר לא עזב חסרו את הדיים ואת המחים, את הדיים(עז) שפרנס אותן(עו), ואת המחים שזכר אברהם(עז) של ראשונים, גדול החסד(עט)

מלכות בית דוד שתתפסק ונכיי פע אחת שני לוד ה המלכות מ לוד ו זכיי קמ שני ליריה. סג) ק ליחא שצרת, אכ שצרת, פע צצרתו. סג) נראה שספר כאן וילצס לה קלי שחזרה לו מלכותו כנודעת דות. סד) כ"ה ע"פ כ"א ופע וכה בשנת וצמדש וילקוט ה"ל לוח ס' ונכיי ס, קמ וי אחת צבעות וחאל כל וכו' ותשבע לעולם הוצא ולימות המשיח ותותר לעתיד לצא ונכיי' ק ותשבע לעולם הוצא ותותר לימות המשיח וס"ס הוא ול"ל כנכיי' א. סה) מדרש דות פ"ה, ויקרא רבה פל"ד מדרש ונשלי פ"ג, ילקוט דות דמז חר"ד, פסיקתא דרב כהנא פסקא ו' והערה ל' ונ"ח נר"ש צונצער סס ופסיקתא דבתי פסקא כ"ז. סו) צכ"י ה, פע וא מלמד שלא נחרשלא צמל אחתה וע' משיצ נפש ופירות הונצבים וע' מ"ש לעיל לוח י' בשם הכוזב והקצלה ואפשר שגם כאן יש לפדש קן הגם שהתיבות חינון בפסוק אחד. סז) ילקוט דות דמז חר"ד וע' מדרש דות פ"ה. סח) ר"ל ישל משרש נשל ושל חשולו משרש שלל קרונים זה לזה וע' רש"י ורמב"ם וזלר מים על פסטי צם' משיצ נפש ונ"י חינון צם' שגלה ספרי דקדוק שרש שלל וספר שרשים לרד"ק ור"ש פירסון צם' מהצרת העדוק, ונכיי' ק ואנ ליחא כדי שתמלא וכו' וליחא צכיי' ק ולצתים פירוש עמרים קסנים וס' שול חשולו כמו כי ישל זיתך, שכות חשכהו עשו עלמיכס ש"ס וס' ונכיי' אנ שול חשולו שכות חשכהו עשו עלמי (ל"ל עלמיכס) כאלו אחס שכיסיס, הלצתים עמרים קסנים ויש דוגמא צלשון משנה מלחן לצתים לוכוכו' עכ"ל ונראה שזה הוא מרש"י וע' חנן ישיח. סט) הוצא צשרש ישי מ"ח צ' וע' פ"ה הלאה הוצים. ע) כ"ה צכיי' ק ופע ונכיי' מ נוסח אחת העמרים ונכיי' קמ נוסח ויש כאן גליון צכיי' מ ח"ל נוסח אחת העמרים כצידה עליה וחיונו שייך להספד. עא) מדרש דות פ"ה ותרגום וע' פירוש מהר"ו על מדרש דות. עב) הוצא צשרש ישי מ"ח צ' ונכיי' א ליחא שהתה צשום מקום כדי שלא יפגעו צה הפריצים ונכיי' פע שאל עומד צשום מקום שאל חתו ועד עם הפריצים. וע' מ"ש לעיל לוח י' ולוח סז צשם הוצה והקצלה. עג) א ליחא כלך היום צרמתי לו מלות וכו'. עד) מדרש דות פ"ה, ויקרא רבה פ"ד וילקוט ויקרא דמז חרס"ה, וצילקוט דות דמז חר"ד הניקסא חכ"ר' לוח עיח. עה) א עם צעל צית שמזכהו, פע העני עושה לעמו עם צעל הצית שמזכהו. עו) צמדרש דות פ"ה וצילקוט דות דמז חר"ה דרש עם המותים שגס פל צתכרי כ"ה ון וע' פירוש מהר"ו ורד"ל על מדרש דות וזלר מים על רש"י ודרש המהצר הילא כפסדות המקרא. עז) קמ לוחה, ה לוחה, פע שזן וסד נס לוח ס. עח) של ראשונים ליחא א ופע ונכיי' אנ ליחא כל זה ומועמק שם מפרש"י ח"ל יחי מכירך צרוך, צעל השדס שגשל לך פנים ללקס צשרהו.

ג (א) וחומר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך, שא"י (א)
מנוח לאשה אלא לכית (כ) בעלה.

אח הסייס ואלת המתיס שזן ופרנס את הסייס וזן פסל צתכריס
הנסיס (ליל המתיס). עש סוכה מ"ט ז' חיר צשלשה דצריס גדולה גמילות
ספרים יחר מן הלדקה וכו' עש וכי פע ליחא גדול גמילות ספר יוסר מן
הלדקה סהלדקה למייס והססד צגופו וצתמונו. (ס) מדרש רות פה
וע' ילקוט רות דעו חרד ושס הירכא חיר יוסנן ודאי מואציה היא שהוליה
עילה על אלות לדיק וע' יפ"ע ופירוש מהרדז על המדרש וס' משנז כפס ופי'
הגאון מלנזס, ובכ"י א הירכא ח"ר חנא צר לוי ובכ"י ק ח"ר סנין ציר לוי
ובכ"י פ ח"ר ח"י א צר לוי [לנעלד צסיד לפרס עפמ"ש צנדרס לעיל פ"ד ויחרר
צועו וע' חיל וכה מדרקן עש נערוח אלו הלדיקס שקריין נעמיס שני כחשקו צו כלאר
וחקשרנו לנערוחקן בעיל דלהל קסא לומר שזיו לו לצועו נערוח צסדה עם הקולריס
וכי זו מדח לניעות וכצודה צח מלך פנימח אלא חדאי דלח היו שס נערוח כלל רק צועו
חרר אלהי דרך לניעות עם הנערוח וגו' לרעו לה שחין לה ללחות כלל מן הנעריס כאילו
אין שס רק נערוח כי לדיקס המה וכדצרי מדרש ה"ל, אכן רות לא הצינה דצרו ונאשר
ידעס שחין שס נערוח כלל לא שמה לז על הלשון כלל כי אס על המכיון וסיפרה ועס
הנעריס וגו' ועל זה קאחר הנדרש כאן ודאי מואציה היא וכו' שלח הרגישה ולא הצינה
סכמה דצרי צועו צזה אצל נעמי הצינה הסייס שלא ילח דצר זה מפי צועו עם הנעריס
וכו' רק צלשון לחוח להצינה הנעריס אל הדיקס ולמדח דעח אחר רות להצינה כונת
צועו צמחה כי חללי עם נערוחקו, והכחוה נעמי על לקח הלדיקס סכן היה צמחה
צמחור וצדקנ צנערוח צועו. [שה"ל]. (פא) פע ליחא כלומר עם הנקצות. (פג) ק
ליחא כאן כלומר הנעריס. (פג) א כלומר עם הנקצות וע' רלצ"ע.
(פד) א שמה יוליוחך. (פה) ילקוט רות רות חירד חיר שמואל צר נחמי כל מקיס
סני וכו' וצמדרש רות פיה ובכ"י פע ח"ר שמואל צר כחמן. (פו) קג' מדסיס
הס מיוס חמלה קליר השעוריס עד יוס כלוח וכו'. (ח) ע' חחחוחל פ'
צא ורלצ"ע והערוח לעיל קאפ' ח' לחו קרז' (המדרש) הציח כן לעיל (קאפ' ח') פסוק
(ט) ומללן מנוסה דחילוק צין מנוסה למנוח נלחח דמנוס הול מנערוח קלח לחון קלן
צו מונחל צלוקי צלחי שסס כמו ואל מללח הינוח מנוח לקך גרלה (צדאשית ח' ט') ע'
חיר פליג, ולא יהיה מנוח לקך ורלן (דצריס כ"ח ט"ה), לא מללח מנוח (איכה ה' ה')
אצל מנוסה היא מנוסה שלמה של שמחה הגוף והנפש כמו כי לא צלחם עד עתה אל
המנוסה (דצריס י"ז ט') ודחיל זה שילה, וירח מנוסה כי יוצ וגו' (צדאשית מ"ט ט')
וצמדרש שס אץ מנוח אלא חורב, ומנוסה לא מללחי (ירמיה מ"ה ג') אץ מנוסה אלא
נערוח צילקוט שס וצוח יוצן כי לעיל צדכח נעמי אחר רות וערפח צלז ועין סוב צמדה
מדרש דלמחר אליהן ומללן מנוסה אצל כאן שצנציחה אחר רות לעשות דצר צמרה
למחר מעט כדך הלדיקס שאלומריס מעט ועוסיס הרבה וע"כ למחר כאן ואצקס
מנוס, ולכן צדוק דעס כן המדרש רות צפסוק דלעיל ולא על פסוק זה. [שה"ל].
(צ) א שחין מנוח ללחח אלא צצית צעלה, ה שחין מנוסה אלא וכו', ק מוכחן
לערי צעמיס זליל שחין מנוסה ללחח אלא צצית צעלה, פע אין

(ב) ועתה הלא בעד מדעתנו [ונל'] (ג) הנה היא וזה את גן השערים הלילה (ד) שהיא היה רש בלילה לאור הלילה (ה)

(ג) וירצח וסבת, וירצח (ו) מטנף ע"ז, וסבת (ו) במצות, ושבת שמלחך (ה) בנר השבת, וירדח הגן מכן (ב) שאין גנות במקום גבוה אלא במקום נמוך.

(ד) וירד בשכבו וירדע את המקום אשר ישכב שם שלא חטעי וחלבי אל מקום (ו) משכב הנערים.

(ה) וחאמר אליה כל אשר תאמרי אלי אעשה, אלי קרי ולא כחכ (יא) אמר טוביהו ב"ר אליעזר (יב) כי אמרה רוח יכול כל שהאמרי אלי אעשה ואלך בדרך מקושט לא אלא דבר הטוב (יג) והדבר בעיני אלהים ואדם אעשה וכן עשה (יד) שנ' (פסוק י') וחרד הגן. (ו) וחרד הגן וחשש ככל אשר צוה חמוה מכאן אמר חז"ל (ט) (משלי ט' ט') וכן

לחשש מנוחם חלל צבית צעלה. וע' געיל קאפ' ח' הערה קצו. (ג) ק מודעתנו קרובינו והוא מתנחומא פ' חל וכו' פרש"י כאן. (ד) מקורו נראה התנחום שכתב ית אחר ספורין דרומא ד' צלילא. — שהוא היה ד' צלילא. הוספת ע"פ כ"י ק וכו' פע ליתא כל זה. (ה) א יש כאן הוספת חלל ואלו דא' צלילא שהיה הדור פרוץ בגנבה והיה שומר גורנו. (המדרש הוצא לקמן פסוק ז' ומה שהוספת כאן חינו מהספר). זורה שזורה את המוץ ווינדלרי צלנ"ר (vanner) וכו' אנ הכה הוא זורה ventilar= schwingen, morfeln, windschauflern שזורה את המוץ, הליילא שהיה הדור פרוץ בגנבה ובגזל והיה ישן שם לשומר גורנו ובשני הכי הועתק זה מפרש"י. (ו) מדרש רות פ"ה. (ז) אג וסבת חלו מלוות וכה דרש"י, וכו' פע ובמדרש רות חלו מלוות ולדקות. (ח) שנת קיי"ג צ' וירושלמי פאה פ"ח היה ומדרש רות פ"ה וילקוט רות רמז תרד ופסיקתא רבתי פסקא כ"ג והערה ס"ז דמגן דוד שם וכתב ההרש"א בחיל שנת שם ודורש המכתיב ששלחך צלשון רבים ולא ששלחך להשטע שלקפה עמה שני מלגזים דהיינו מלגזש שהיה עליה ומלגזש של שנת וריל דהקרי הוא ששלחך והכתיב הוא ששלחך. וע' צב' משיב נפש, ומהר"ם מלגזים כאן ובהמורה והמלגז נשפטים כ"צ כ"ו כתב שהמלוק בין כמות לשנונה דשמלה היא המשוכה ויקרה ע"ש. — צב"י ק ליתא זה וכו' אנ ושמת ששלחך חלו צגדים של שנת וכו' א וי צגדי שנת וכו' פע חלו צגדי שנת. (ס) מדרש רות פ"ה ובתנחומא פ' צהר וצילקוט רות רמז תר"ד וכו' ק ליתא מכלן אמרו שאין בגרמט עומדין וכו' וכו' א ליתא חלל במקום נמוך ותוסף שם וירדתי כתיב (וקרי וירדח) כלומר זכותי חרד עמך וכו' פע ליתא וירדח הגורן וירדתי כתיב יתר יו"ד ח' לה זכותי היה עמך ע' א מייכאן שאין פושין גרנות וכו' והדרש וירדתי היה צירושלמי פאה פ"ה ה"ח ובמדרש רות פ"ה וצילקוט רות רמז תר"ד והוצא ג"כ דרש"י. עוד שם צב"י אנ אל חודעי ל' א' ל' צ' עז והוא מפרש"י. [בספרים נרשם הכתיב ושמת וקרי ושמת חכן המנחת שי כתב דצמח ספרים כ"י וגם דפוסים ישנים ובמסורה אין צו ק"ו ע"ש דלפ"ז מיושבת קושיה הכשיב נפש למה לא דרשו חז"ל צה, חנוכה לגינתה. בספרים דהכתיב ושמת וקרי ושמת נראה לפרש עפמ"ש בפתח דנעמי רמח שחלשם רות חק צגדי כבוד לכן כתיב ושמת שנעמי אמרה להלציהם ולהשים צגדים עליה וצאשר רות מילתה לעשות כן שוב אמרה לה ושמת אחת בעמך עליך את הצגדים שם צגורן. שה"ל. (י) חל מקום הכערים, ק ותלבי אל מקום השכנ הכערים שהם שוכים שם. (יא) הוצא צגדי יי"א ח' ובתנחומא ש' ובמדרש לקח כיוצא לוי מוציאו ציר אליעזר" ודרש הקרב ע"ש הגמרא שנת ק"ג צ' ובתנחומא פ' צהר וכו' צהר שהיה הדרש שהציר המהדר בפסוק דלאחר זה וריל כל אשר תאמרי אעשה כל מה שהאמרי עלי על נפשי אעשה חלל לא כאשר את אמנתה שאלך צדק מקושטת וע' מדרש רות פ"ה וילקוט רות רמז תר"ה ומדרש ל"ז צ' (יב) ה"ז וכו' פע ח' אג מוציאו ציר אליעזר ז"ל אמרה כל שהאמרי אעשה ואלך מקושטת צדק חלל חלל דציר הישר והסוד חלל חלל אעשה וכן ע"ש. (יג) כ"ה א קם וכו' מ. ש. ו. (יד) א ליתא וכן ע"ש. (טו) שנת קיי"ג צ' וע"ש בתנחומא פ'

לחכם ויחכם. עוד זו רוח שלא החליפה בגדיה בבית(ס) אלא בגורן.

(ו) ויאכל בעו ושטן וייטב לבו יש אומר שאכל מיני מחיקה(י) אחר המזון לפי שהמחיקה מרגלת הלשון בתורה ויש אומ' וייטב לבו שעסק(יה) בתורה. ויבא לשכב בקצה הערמה וחבא בלטי(ים) בצנעה למה כן(כ) ר' פנחס ב"ר חמא בשם ר' סימא אומ'(נא) לפי שאותו הדור שטופין בוסה היו שנחננו שבר לזנות מן הגרנות ר"א מפני מה(כז) היה עומד בעו בגורן מפני שהצדיקים רחוקים(כח) מן הגול לפיכך משוגם חביב עליהם.

(ח) ויהי בחצו הלילה גלוי(כט) היה לפני הקב"ה שחודר דוד לצאת ממנו(ל) ושהיה (כי) עומד בחצו הלילה שנ' (תהלים קי"ט ס"ב) חצות לילה אקים להודות לך על משפטי צדקך, לפיכך עמד לה זכות גדול(ט) שלא בעם עליה בעו.

זהו והערה קי"ג לר"ס צונער בתנחומא פ' צא וצכ"י אג' הועתק כאלו נפרש"י ח"ל וחדד בגורן ותעש היא חזרה ופסלה ופסלה ופסלה ענין ואח"כ וירדה בגורן היא לא עשתה כן, אמרה מי הסוגע צי כשאתי מקושטת יאמר זונה אני לשיכך וחדד בגורן חסלה ואסיר ותעש ככל אשר נותה ממותה וצכ"י א' זה איתא כאלו צפ' אלו קשרים (ה) צנחמא מקפלין את הכלים) ושם פסוקים רבים וזה הספר מפורשים יס' יס' יס' (טז) כ"ה א' וצכ"י מ, קמ' וי' מן הכזית וצכ"י פע' זו רוח שלא נתקשטה אלא [ותחדד] בגורן. (יז) מדרש רות פ"ה וילקוט רות רמז תרד', ובתנחומא פ' צא שאלו מחיקות אשר מוטו לפי שמיני מחיקה מרגלין הלשון לחזרה, וצכ"י ק' איתא ששמה מים מתוקה אשר הסעודה וצכ"י פט' ש' אומ' אכל סרפראיות (י"ל סרפראות או פרפריות) מתוקות אשר המזון שהעיתוקות מרגלת הלשון לתורה וצילור הנהלמ' ע' צפתימה אשכנזים צפוק הספר. (יח) מדרש רות פ"ה וילקוט רות רמז תרד' ותנחומא פ' צא. (יט) תנחומא פ' צא בלש' צווס וכן פרש"י צנחמא ולפי זה הפרש הוא לא ש' אכל הממנה הפרש צלעה וצכ"י בתנחומא פ' צהר והרלני צ' צהר ולפירוש זה הוא שרש' לוש' כמ"ס הכד"ק צהרש' לוש'. (כ) א' ולמה. (כא) במדרש רות פ"ה הנידס' ר' פנחס צ"ר סמאל וילקוט רות רמז תרד' ר' פנחס צהר' דר' סמאל ובתנחומא פ' צא 'הוצא קסם לפי שהיו פרויין ובתנחומא פ' צהר אלא שהיה דורו שרץ בעריות וגזל וצכ"י פע' איתא לפי שאותו הדור שטופין צעצירות היו ובינו כותנין שבר לזנות מן הגרנות וכה"א (הושע כ' א') אהבת אמתן על כל גרנות דגן ומ"ס המסדר ד"ה מפני שהלדיקים וכו' איתא במדרשים וצילקוט שם ולא עוד אלא לפי שהלדיקים וכו' וע"ע צדאשית דבה פניו ונעיל בערה כ'. [אגב אורחא אליע צה' מה שאמרתי צכ"ד על רבנו צמ"י פ' וישלח דף נ"ג ג' ח"ל ויותר יעקב צד"ד דח"ל מלמד שחזר על פניו קשרים ללמד שמונים של לדיקים חצי עליהם כדי שיתרחקו מן הגול כך שירש"י ז"ל וכוונה כדי שלא יסתכנו הצנים בקטנים צד"ד אס' לא ישאו ולכן שם עלמו צככנה לחזור עכ"ל ודגרוי חנוכים לכה"ל דח"כ שהיה לורד כל כך צלוחן פנים קטנים מלן מיניו דממוקן של חצי עליהם? אכן כוונה רבנו צמ"י דרשנו מו"ל היה כמ"ס הרא"ס ז"ל דמכתיב ויעצב את אשר לו מוכס להשאר הי' דבר פסות הערך. והעשי' הסרים עלמו יעקב אצטו להכילו משום שפניו ממוקן של וכו' אכן אחי תקשי וכי כך היה דתם הלדיקים להקפיד על פסות משום פסותם אלא ודאי דלורד גדול היה לו צפין קטנים ההמה דלש' אחר לא היה משרים עלמו עליהם משום שכל מקום ומקום ימלא דוגמתן להשקות צהם בניו ולא יצאו ליד סכנה על ידי שיתקן להפש אחרי כני שתייב, אלא יעקב אצטו לא צהר צהר ליטול ממקום אשר ימלא חפני משג גזל לכך הסרים את עלמו על דבר פסות הערך שהיה לו ללורד גדול כ"ל ומה מוכס דממוקן של חצי עליהם כדי שיתרחקו מן הגול שה"ל. (כז) מפני מה היה עומד צועד בגורן הוספתי עיפ' כ"י א. (כח) א' צורס' י. (כד) פ' מדרש רות רש' פ"ו ובמדרש דבה פט' וילקוט רות רמז תר"ו ותנחומא פ' צהרמלחן והערה לר"ס צונער שם אומ' פ"ג ופסיקתא דבתי פסקא י"ז והערות מנן דוד שם אומ' י"ז. (כה) מה מכ' כ"ה צכ"י ק' וצכ"י פע' איתא ג"כ שהיה ד"ד פת"ד לזאת הימנה וצכ"י ממוקן ולפי' קא' עכ' צונו. (כו) א, ק, קמ' ושהיה

ויהי ה' אלהי אבי' (לה) מי את(כ) אשה או רוח אמרה לו אשה אבי' לה פניה
או אשה איש אמרה לו פניה אבי' לה טמאה או טהורה אבי' לו טהורה ומי את ומה
שם(ל) (פסוק ט') ותאמר אנכי רוח אמתך.

וילפת מלמד שנעשית(לא) בשמי' כראש הלפת(לב) ד"א וילפת כמו (שופטים ט"ז"ט)
וילפת שמשון(לג) שהיה שמשון(לד) בבשרה כיון שראה שהיה לה שיער אבי' הרחוקת אין
לך שיער והנה אשה שכבת מרגלותיו.

(ט) ותאמר מי את ותאמר אנכי רוח אמתך ופרשת כנפך על אמתך ראה(לי) מה
בין צניעות לשאין (לו) צניעות וזו(לי) אומרת בלשון נקיה ופרשת כנפך ולהלך הוא אומר
(בראשית ל"ט ז') ותאמר שכבה עמי בלשון פריצות.

(י) ותאמר ברכה את לוי' בתי אמי' ויחנן(לה) לעולם אל ימנע אדם עצמו מליך
(לט) אצל וכן לברכו שהרי בעוין פ' שנה היה וברכתו נעמי ואמרה ברוך הוא לוי' מיד
(לז) נפקד רוח בת מ' שנה הוחה וברכה בעוין ומיד נפקדה.

לכלה לבת אחרי הבחורים מלמד(כא) שהאשה אוהבת סחור מסכן יותר מזקן עשיר.
י' ועתה בתי אל תיראי כל אשר יאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
אשת חיל את(כב) וראויה לנבחר חיל.

וזכ' פעם היה עומד צמחי לילה צתפלה וגדלה של' ככ"י האחרון. כז' קצות
דוד' יצאות שלל כעס. (כח) מדרש רות פירוש רות רמז תכ"ו וצניעות מתחיל המלמד
וילפת לפתחו כחזית התחיל ממשה צעורה אחר הרוחות חין. להם
שער אומר לה מי את רוח או אשה וכו' וצכ"י אכסנדר שד הוא אומר לה מי
את אשה או רוח וכו'. (כט) הנה את, פעמי' את אשה את או רוח, פכריה
את או אשה איש אמרה לו פניה אבי' לה טמאה או טהורה אבי' לו טהורה ומי את ומה
שם(ל) (פסוק ט') ותאמר אנכי רוח אמתך ופרשת כנפך על אמתך ראה(לי) מה
בין צניעות לשאין (לו) צניעות וזו(לי) אומרת בלשון נקיה ופרשת כנפך ולהלך הוא אומר
(בראשית ל"ט ז') ותאמר שכבה עמי בלשון פריצות.
(י) ותאמר ברכה את לוי' בתי אמי' ויחנן(לה) לעולם אל ימנע אדם עצמו מליך
(לט) אצל וכן לברכו שהרי בעוין פ' שנה היה וברכתו נעמי ואמרה ברוך הוא לוי' מיד
(לז) נפקד רוח בת מ' שנה הוחה וברכה בעוין ומיד נפקדה.
לכלה לבת אחרי הבחורים מלמד(כא) שהאשה אוהבת סחור מסכן יותר מזקן עשיר.
י' ועתה בתי אל תיראי כל אשר יאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
אשת חיל את(כב) וראויה לנבחר חיל.

וזכ' פעם היה עומד צמחי לילה צתפלה וגדלה של' ככ"י האחרון. כז' קצות
דוד' יצאות שלל כעס. (כח) מדרש רות פירוש רות רמז תכ"ו וצניעות מתחיל המלמד
וילפת לפתחו כחזית התחיל ממשה צעורה אחר הרוחות חין. להם
שער אומר לה מי את רוח או אשה וכו' וצכ"י אכסנדר שד הוא אומר לה מי
את אשה או רוח וכו'. (כט) הנה את, פעמי' את אשה את או רוח, פכריה
את או אשה איש אמרה לו פניה אבי' לה טמאה או טהורה אבי' לו טהורה ומי את ומה
שם(ל) (פסוק ט') ותאמר אנכי רוח אמתך ופרשת כנפך על אמתך ראה(לי) מה
בין צניעות לשאין (לו) צניעות וזו(לי) אומרת בלשון נקיה ופרשת כנפך ולהלך הוא אומר
(בראשית ל"ט ז') ותאמר שכבה עמי בלשון פריצות.
(י) ותאמר ברכה את לוי' בתי אמי' ויחנן(לה) לעולם אל ימנע אדם עצמו מליך
(לט) אצל וכן לברכו שהרי בעוין פ' שנה היה וברכתו נעמי ואמרה ברוך הוא לוי' מיד
(לז) נפקד רוח בת מ' שנה הוחה וברכה בעוין ומיד נפקדה.
לכלה לבת אחרי הבחורים מלמד(כא) שהאשה אוהבת סחור מסכן יותר מזקן עשיר.
י' ועתה בתי אל תיראי כל אשר יאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
אשת חיל את(כב) וראויה לנבחר חיל.

וזכ' פעם היה עומד צמחי לילה צתפלה וגדלה של' ככ"י האחרון. כז' קצות
דוד' יצאות שלל כעס. (כח) מדרש רות פירוש רות רמז תכ"ו וצניעות מתחיל המלמד
וילפת לפתחו כחזית התחיל ממשה צעורה אחר הרוחות חין. להם
שער אומר לה מי את רוח או אשה וכו' וצכ"י אכסנדר שד הוא אומר לה מי
את אשה או רוח וכו'. (כט) הנה את, פעמי' את אשה את או רוח, פכריה
את או אשה איש אמרה לו פניה אבי' לה טמאה או טהורה אבי' לו טהורה ומי את ומה
שם(ל) (פסוק ט') ותאמר אנכי רוח אמתך ופרשת כנפך על אמתך ראה(לי) מה
בין צניעות לשאין (לו) צניעות וזו(לי) אומרת בלשון נקיה ופרשת כנפך ולהלך הוא אומר
(בראשית ל"ט ז') ותאמר שכבה עמי בלשון פריצות.
(י) ותאמר ברכה את לוי' בתי אמי' ויחנן(לה) לעולם אל ימנע אדם עצמו מליך
(לט) אצל וכן לברכו שהרי בעוין פ' שנה היה וברכתו נעמי ואמרה ברוך הוא לוי' מיד
(לז) נפקד רוח בת מ' שנה הוחה וברכה בעוין ומיד נפקדה.
לכלה לבת אחרי הבחורים מלמד(כא) שהאשה אוהבת סחור מסכן יותר מזקן עשיר.
י' ועתה בתי אל תיראי כל אשר יאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
אשת חיל את(כב) וראויה לנבחר חיל.

והיה בבקר אם ינאלך טוב ינאל לפי(ט) שיהיה יחד קרוב מבעה. ואם לא יתפזק
לנאלך, שיהיה יודע שיש לו אשה וזו היא החשובה שעתה(נה) טוב בבקר שכן כתי' (חח) ד'
(ו) לא אוכל לנאל לי פן אשחת את נהלתי והבן כונה מדעתו(ט) ללכך אצ"ל לה ואם לא

[illegible]

חפץ לנאלך ונאלחך אנכי דו יי. אמר יוסי(ט) שלשה השבעו(ט) את יצחק ואלו הן יוסף יחד ובעו, יוסף אמר (בראשית ל"ט ט) ונמא(ט) לט' לאלהים כלומר בשבעות אלהים(ט) לא אחמא, רדד אמר (שמואל א' כ"ו י) דו יי כי אם יי ינפנו או יוסו יבא וסת, למד נשבע ר' אלעזר אומי(ס) ליצרו השבעי ר' שמואל בר נחמן אומי לאבישי השבעי דו יי אם תגין בו רבך אנש מערב את רמו(כ), בעו אמר דו יי לא(*) אנע בה ולמה אמר יהודה לפי שכל הלילה היה יצור(ס) תקפו ואומי לו אחא פנוי ודא פנויה במא עליה(י) לפיכך השבע(ס) ליצרו ר"א דו יי כיון שאמר אם ינאלך טוב ינאל ואם לא ונאלחך אנכי אמרה לו(ס) שמה מלי העלמה אתה(ס) אומי אלי מיד נשבע לה דו יי כאשר אמרתי לך כן אעשה.

(י) וחשכ טרילוחיו עד הבקר וחכם בטרם יכיר אמר ברכיה(ס) בטרם כתיב(ס)

צועז דעתו לסיכך חמר לה וכו', פע הצין צועז ולכך חמר לה וכו' סי יי שכיני עד הנקר. (ז) מדרש רות פ"ו, ויקרא רבה פכ"ג וצמדנר רבה פטיו וע' פרי"א פליס ותנחומא פ' בהעלתך. ומדרש חבליס מזמור ז', וצילקוס שמואל רמז קל"ז וקליס חיתא סי ד' וכו' מכלן היה ר' יאשיה חומי לריך חדם להשביע חת ילדו שכן חתא מולא צכל הלידקים וכו' צאצרהס וכו' צצועז וכו' צדוד כ' צאלישע וכו'. (ח) כיה י, ק ופע וצכ"י ס וקם כושצנו וצכ"י ה השצען ותיצות ואלו הן ליחא פע וצבוספה דכ"י פע חיתא שלשה הן שצא ילרין לחוקסן וכזדרזו עליו צצועזה ואלו הן. (ט) צמדנר רות פ"ו יוסף דכתיב וכו' ר' מוילא צסס ר' חירי כלום קריא מסר ומעמחי לאלהיס וספאחי לד' חין כתיב כחן וכו' וצירקאל רבה פכ"ג ר' הונא צסס ר' חירי וכו' - חמר כלום המקרא חסר ומעמחי לד' חין כתיב כחן וכו' וע' לקונן צבוק הספר צבוספה דכ"י פע. (ס) א צצועזה לל חסמא, פע יוסף חמר וליך אעשה הרעה הגדולה. (סא) מדרש רות פ"ו ר' אליעזר חומר לילדו שצע וכו' וצירקאל רבה פכ"ג ר' יוחנן חמר לילדו שצע וריש צן לקיש חמר לחצוי שצע וכו' וצמדנר חבליס מזמור ז' ר' אליעזר חמר וכו' ר' שמואל בר נחמני חמר לחצוי צן לרזיה וכו' וכן הוא צילקוס שמואל רמז קל"ח, וצמדנר רבה פט"ז וצתנחומא פ' בהעלתך ולא צועז לדל חלל חל הלידקים משציעין לילך שכן חתא מולא צדוד וכו' חיר שמואל צר נחמן היה ילדו צל וכו' וע' לעיל חות ר"ז ולקמן צבוספה דכ"י פע. (סב) דמך חני מער חת דעו חוספה עיס כ"י ה וכן הוא צב צמדנרס חניל וצבוספה דכ"י פע. (*) פע חס חגע צה וצכ"י לל חגע צך ותיצת למח חוספחי עיס כ"י א. (סג) צירקאל רבה פכ"ג הנידסח היה ילדו מפתחו וצמדנר רות חניל וצמדנר רבה פט"ז וצתנחומא פ' בהעלתך היה ילדו מקסרבו וצילקוס רות רמז חר"ו היה ילד הרע מקסרבו ומצער וומפתחו צדצרים וצפרי פ' בהעלתך לפי שהיה ילד הרע יושב ומצער וע' רשי ותנחומא פ' צל וצכ"י ה וק היה ילדו חקפ. ומקסרבו וצכ"י פע לפי שכל הלידה ילדו חקפו חומי לו חתא פטיו וזאת פנויה. (סד) צולא עליה חוספחי עיס כ"י ה וק, וצכ"י ס חיתא כחן על הגליון וחלל לפטיו לצל על הפטיו. (סה) א צסצע לילדו, פע לכך צסצע לילדו. (סו) צמדנר רבה פט"ז ותנחומא פ' בהעלתך חיר יהושע צן לרי צרבי שלום חמרה לו צדצרים חתא מוליחני וכו' ותנחומא פ' צכר חיר חניכא ופ' צל חיר חונא וע' תנחומא פ' בהעלתך הערה פ"ג לריש צצועז סס והרלצ"ע כתב על הפסוק הוא שטוב חינו סס הגויל דחיו היה כן חנה חומר כחצו פלחי חלמוני והרלצ"ג הביא חסני הדעות וע' וי"ש לעיל הערה מ"ו. (ז) א צמ"י דע לוחא חתא מוליחני, פע שמואל דצרים צעלמח חתא חומי מיד שצע לה סי כי כאשר צסצעתי קן חעשה, וצכ"י אג חועתק חלן חפרשי חיל סי ד' חמרה צדצרים חתא מוליחני חקן ונשצע לה חלן מוליחא צדצרים ויש חרבו' חומריס חביס ילדו וקסרבו חתא פטיו וסחא פנויה צולא עליה ונשצע שלא יצול עליה כי חס עיי כשולף וחכלן חסר צכ"י חניל עד פסוק י"ד חונד שס שערוריס. (סח) מדרש רות פ"ו, וצילקוס רות רמז חר"ו חונא חסח וע' פדושי דל"ל על מדרש רות כחן חות ח' (סז) כיה צכ"י פ, א וק, וצכ"י מ, קסין צסס כס"י צוסיס חול וצכ"י

ובטרים קרי מלמד(ע) ששהת י' שעות שוכבת סרגלותיו ויאמר אל ידע כיבאה האשה למי
אמר בן אמה מאיר(ע) לכן בוח, אמר הונא ור' ירמיה בשם ר' שמאל ב"ר יעקב(ע)
כל אותו הלילה היה בועה שוהה(ע) על פניו אמר(ע) רבנו של עולם נלוי וידוע לפניך שלא
נגעתי בה ה(ע) רפ"ן בלפניך שלא ידע שלא(ע) ויחלל כי שם שמים.

ט) ויאמר ה"ב המטפחה(ע) ה"ב כח(ע) שלמד שזה מדבר בלשון זכר(ע) ובר(ע) כרי
שלא ירגיש שום אדם בו, ואחד בה ותאמר בה(ע) מלמד שהגנה מתנה בזכר, ויבר שש
שערים דרש בר קפרא בצירוף(סא) וכי יש דרכו של מלך לישא לו אשה בשש שעורים או
יש דרכה של אשה לישא שש סאן אלא רבו לה שעתיד(סב) לצאת הימנה ששה בנים
שמחבר(סג) בשש ברכות דניאל חנניה מישאל ועזריה דוד ומשיח(סד), במשיח כחוב
(ישעיה י"א ב') נחמד עליו רוח יי' רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבירה רוח דעה ויראת יי',
ברוך כחוב (שמאל א' ט"ז י"ח) ראיתי בן ליש בית הלחמי ידע נגן ונבור חיל ואיש מלחמה
ונבון דבר ואיש חזק וי' עמו, בדניאל חנניה מישאל ועזריה(סד) כח' (דניאל א' ד') ולרבים
אשר אין להם כל מאום וטובי כריה ומשכלים בכל חכמה וידעי דעה ומביני מדע
ואשר בה בהם לעבד, בחובל המלך טפורה(סו) ב' חלק(סו); פשטה דקרא וימר שש

א ליתא ובטרים קרי. ע) א ופע מלמד ש' שעות שכבה מרגלותיו
ובמקום מינה ויאמר ליתא פע ויאמר אל ידע לאיש וע' במוקפה דכ"י פע במקום
הספר. על) מדרש רות פ"ז ויילקוט בוצל סתם: בגליון כ"י מוצי' ה, קמ, פ, א, י וק
בגידתא לבן צמו וצ"י: פע ליתא כי צלח בלשון א"ר לבן צמו
ושמואל כל אותה הלילה וכו' וע' במוקפה דכ"י פע הכל. עז) כ"ה ע"ס
כ"ה, קמ, פ, א וק, ובמדרש רות פ"ז ח' ג' סוכי' וצ"י א"ר בוצל צלח ר'
שמואל צד ילמך וצ"י מ' א"ר בוצל ור' ירמיה צלח ר' שמואל צד כחן ילמך
ומרש' ש"ס הוא ויילקוט רות רמז חריו בוצל סתם וע' בערב הקדומת ובמוקפה דכ"י
פע ליתא ח' ר' בוצל צלח ר' שמואל צ"י ילמך. עג) במדרש וילקוט היה
שמואל על פניו ואמר וע' במוקפה דכ"י פע במקום הספר. עד) א וחומו, ה וק
ואמר לפניו, פע כל אותה הלילה היה צועד מתפלל ואומר לבן צמו כל
העולם נלוי וכו'. עה) כ"ה ע"ס כ"י קמ, וצ"י מ' א"ר יי' לבן צמו וכו' וצ"י
ויי' לבן צמו וצ"י פע יי' לבן צמו וכו'. עו) כ"ה בגליון כ"י מ וצ"י פע ובמדרש רות
פ"ז, ובפנים כ"י מ וי ליתא שלל יודע שלל יחללו צו וכו' וצ"י קמ שלל
יחללו צו וכו' וי"ס הוא וצ"י א שלל יודע שלל יחללו צו, השלל
יודע שלל יחללו צו וע' במוקפה דכ"י פע במקום הספר. עז) במדרש רות פ"ז
ה"ב כתיב מלמד שיהי מדבר עמה בלשון זכר שלל ירגיש צו צריה ויילקוט
רות רמז חריו ויאמר ה"ב המטפחה מלמד שמדבר עמה בלשון זכר שלל ירגיש
צו א"ר מן הצוררים וצ"י פע ויאמר ה"ב המטפחה א"ר אשר עליך מלמד
ש"ה מדבר עמה בלשון זכר כד' שלל ירגיש צו א"ר ויכחון אחד וע' יפה
ענך על מדרש רות. עח) ה, קמ, פ, א, י וק ה"ב כתיב ובמדרש הכל ה"ב כתיב
וע' מנחת שי ובפתיחה אשכנחית שבמקום הספר. עט) א לשון זכר וכו' וילקוט. פ) מדרש
רות פ"ז וליתא ס' וחלחל צו וצ"י א וק ליתא וחלחל צו וצ"י פע וחלחל צו
וחלחל צו (ל' צו) שמגר וכו', וצ"י ה ליתא וחלחל צו וחלחל צו כתיב
ויילקוט רות רמז חר' וחלחל צו וחלחל צו מלמד שיהי אחזר כזכר וע' בפתיחה אשכנחית
שבמקום הספר. פא) ה, א וק בליפיריון, פע בלפיריון וכו' לישא אשה צלח שש שעורים
הוא מצרכין בשש ברכות ואלו הן. פב) כ"ה ע"ס כ"י ה, א ופע וצ"י מ, קמ וי ליתא
דוד משיח. פג) א בדגיתא וחלחל וכו' וכן ליתא בחננוס ודגיתא וחלחל וכו', וצ"י
פע ליתא ומשיח דכתיב וכו', דוד דכתיב וכו', דגיתא חנניה מישאל
ועזריה דכתיב וכו'. פד) ק ומפורש וי"ס הוא, ה ופע מפורש צ' כל
ישראל יש להם חלק בעולם ה"ב. פה) סנהדרין ל"ג ד' וילקוט שמואל רמז

שעורים (ס) ששה פעמים מלא החרח (פס), נתן לה ישתה עליה ויבא העיר והלא היה צריך לכתוב (ז) ויבא אלא בלשון שדה בעו הלק לפנה כדי שלא יפגעו בה פריצים.

(ט) ויבא אל המטה ותאמר מי את וכי לא היתה מביאה יש לומר שעדיין לא האיר היום וגעמי היתה ישתה עדיין ויש לומר (צא) אמי לה מי את בלשון פנויה (צג) או אישה איש ותגר לה את כל אשר עשה לה האיש.

(י) ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל חבואי ריקם אל חמוחק (צג)

קכ"ה ושם הניבא א"ר תנחום דרש דר קפרא צליפורי וכו' אלינא שם שפורים מוגש וכי דרכו של צועז ליתן נחתה שם שפורים וכו' אלא שם סאין וכי דרכה של אשה ליכול שם סאין וכו' וע' לעיל בעיה פיל, וצילקוט חסיד להיס חומרים ג"כ חזקיה והדרשה הוצא בשניהם ענ הפסוק דלקוטן שם השעורים נתן לי וע' מ"ש על זה הדרש ישי וכו"מ נס' נושינ נפש, ונמדדש רוח פ"ז חיתא א"ר סימון דרש דר קפרא צליפורי צמות וימד שם שפורים וכו' ועמדו מנחה שם גבורים דול סזקיהו יאשיהו סנניה מישאל ועזריה דניאל ונלך המשיח וכו' ומנחה מישאל ועזריה נחשנים שם לפ"ז כחד וע' נמדדש דנה פ"ג ושם נחשנים הששה צנים כמו נגננאל ולקט סוד וע' חדרום וספר חות חנות על הנדרש, ונראה שהנחנר רנה נדרש ע"פ גירסתו או יש דרכה של אשה לישא שם סאין ונה נחתה רש"י דלי אפטר שהיה שם סאין דהאין דרכה של אשה נשאת נשוי שם סאין וע' פירוש מהרז"ו על מדרש רות וצ"י אנ הועתק כלן מפרש"י וז"ל שפורים אי אפשר לווד שם סאין סאין דרכה נשאת כנשואי זה אלא שם שפורים מוגש ורונה לה שעהיד לנאח צן מנחה שנחנר צו' צרכות זה משיח שנחנר צו רוח חכמה וצניה רוח עלה וגבורה רוח דעת ויחלת ד' (פה) ע' פרש"י שהנחתי לעיל בנחלת הקדוש ורנח"ע וסנחנר מדיק קסיות רש"י ובלא לא היתה יכולה נשאת שם סאין דלסדרשה סנחנר סנחנר דרנה לרנה שילאו מנחה שם גבורים וכו' לא נחנר קסיות הניל ילפידך כתב סנחנר ששה פעמים ר"ל ששה פעמים נתן לה מדה שפורים וכן מירש סרד"ק נחנר נח צ' וימד שם שפורים שם מדות שפורים, וסנחנר סורי **סאין סאין** **סאין**

(שחא בילין דסערא) וכן נפסקו י"ז סנחנר **סאין סאין** **סאין** (ודיהב לה שחא בילין דסערא) וסנחנרם שלנו סנר שהיו נחמה שם סאין סנחנר וכל שם סאין דספורין ושויו עלהא ולייתי לה כס מן קדס ד' לסנחנרם וכן הוצא הנעל בעקידה וכן מפרש הפירוש על רות לר' מנחם צר חלצו וכו' וסנחנר. פס' כ"ה ע"פ כ"י ק, וצ"י ה, קמ"י וא חיתא סכרחת וצ"י מ מי לא סכרחת וצ"י פע ונלך הדחת וישם זה ונלך כמו שהנחתי. ל) מדרש רות פ"ז וילקוט רות רנח חר"ו וסנחנר העקרה מפרש כפטיש שקלי על צועז. — צ"י פס' חיתא ויבא העיר ותצא לא חמר אלא ויבא מלמד שהיה צא עמה, מוסלך לפניה כדי שלא יפגע זה אחד מן הצמורים. נל) היום חיתא ה, וצ"י א חיתא שעדיין לא האיר היום וי"ל מי את פנויה וכו' ותיצות יש לוודר סוספתו ע"פ כ"י ז, וכן הוגה צנחין כ"י קטו נראה שז"ל י"ל, וצ"י פס' חיתא לפי שעדיין לא האיר היום וביא היתה עדיין ישיבה לכך חמר לה מי את, ע"פ מי את פנויה וכו' וע' מדרש רות פ"ז וסנחנר סוסקי יש לוודר שעדיין לא האיר היום ונעמי היתה ישיבה עדיין וכן הוצא מנחנר ששה ישי ק"ע ע"ז וכו' יבדע צן שכן הוצא נדרש ישי שם פ"ז וני א"ז ר"ל כמו למי את לצונו ובעין זה מירש ג"כ הר' יונה הנדקק שהוא כמו מה מנחנרד הוצא צנחנר על פסוק זה ע"ש וע' לחצ"ט וסנחנר סנחנר, וצ"י א חיתא מי את. צ"י וכו' לא היתה מכירה אלא חמר לה מי את צ"י פנויה או אשת חמר לה פנויה. נל) ק וקמ פנויה את. נל) ילקוט רות רנח חר"ו וינדרש רות פ"ז וסנחנר הוצא את הנדרש רק נקודת וסנחנר ג"כ נצטו נדרש ישי ק"ע צ' וסנחנר סנחנר על פסוק זה וספרטס סרות רנה לוודר שמה נתן לה צזה צועז דבר נועז נודלי כיון צועז סיתן להס גם להצא ע"ש ונפסחות הלשון נראה שהוא ע"פ הנדרש סנחנר דלעיל דכס שם

נאמר כאן ריקם ונאמר להלן ריקם (שמות כ"ג ט"ו) לא יראו פני ריקם מה להלן רבר מועט אך כאן רבר מועט(צד) כרחק(צד) הראיה שתי בכף והצדנה מעה כסף. יח) ונאמר שני כתי ר' הונא ור' ירמיה בשם ר' שמואל בר רב יצחק אומ' הדריקים(צד) הן שלהן הן ולא שלהן לאו(צד).

כי לא ישקט האיש(צד) מלמד שהיו מקדימין למצות.

ד א) ובעו עלה השער וישב שם ודגה הגואל והוא(א) טוב אמר רביה(ב) כך דרשו שני גדולי עולם(ג) ר' אליעזר ור' יהושע ר' אליעזר אמר(ד) בתעו עשה את שלו ורוח עשהה את שלה ונעמי(ה) עשת את שלה אמר הקב"ה אף אני אעשה את שלי מיד שער הקב"ה למלאך(ו) והולך את טוב העבירו משם שנ' ובעו עלה השער ודגה הגואל עבר. ויארר מורה שבה פה פלגי אלמני(ז) ר' שמואל בר נחמן אמ' אלמך היה מדברי תורה אמ' כלום מתו הראשונים אלא(ח) כפני שנשאו אותם ואני הולך ומערכב פסולות בכני שנ(רוח ר' ו') פן אשחת את נחלתי הוא לא ידע שכבר נתחדשה הלכה עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית.

ב) ויקח בתעו עשרה אנשים א"ר אלעזר(ט) מכאן לברכת חתנים בעשרה וא"ר יהודה

שעורים ונמש חזו דבר מועט. לד) אף כאלן דבר מועט הוספתי ע"פ כ"י ה ופ. אב) חגיגה צ' א' דברי בית שמאי וכו'. טו) מדרש רות פ"ז ד' הונא בשם ר' שמואל בר רב יצחק וצילקוס רות רמו חזיו ר' הונא ור' ירמיה בשם ר' שמואל וצבי י' ר' הונא בשם ר' יצחק. לו) כיהא, פע, יוק, וצבי מוקם דהין וכו' וצבי פ דהן וכו' וצבי ה הן וכו' וע' צימ דף מ"ט א', וצבי אן כי אס כלה הדנר א"ר שמואל בר יצחק הין שלהם לדק. ולא שלהם לדק. לה) מדייק הונא נדאמרה נעמי כי אס כלה הדנר היום וכן תפוסה צ"י פע כי אס כלה הדנר היום מלמד שהזריזין וכו'. חא) פע זה טוב שאני צעז אס יגאלך טוב יגאל וע' מ"ט נעיל נקאפיטעל הקדוש הוא ונ"ל. — צבי אן אחא כאן פלוגי אלמוני לא הזכיר שמו לפי שלא ראה לנאול, פלוגי אלמוני מתרגמו' צנזאים כסוי ושמיר וכוסה ונעלם, פלוגי לשון כי יפלא, אלמוני מכלי שם והוא מפרשי וע' מ"ט לקמן אות ה'. צ) ילקוט רות רמו חזיו ומדרש רות פ"ז ומגיסים מידות רד"ל אות ח' ופי' מחבריו צנזרש רות שם צנזרש חסר דברי ר' יהושע וכו' וצילקוס שם ל"ל צנזקוס וצנין אמרין ור' יהושע אומר ע"ש ואולי גם צנזרי הלךה כוז יש כאן איזה חסרון וז"ל ר' יהושע אומר מיד שיגר וכו' וע' צנזוק. אות ד', וזה שאיחא צנזרש רות שם ר' שמואל בר נחמן וכו' הוא אליצא דר' יהושע כנו שהעיר ע"ז ג"כ הכ"ס צס' משיצ נפש. ג) א גדולי הדור, פע גדולי הדור וגדולי העולם. ד) א ליחא ר' אליעזר אומר וע' מ"ט נעיל אות צ' ולפי גירסא זאת אינו לריך להסוף ר' יהושע אומר וכו' דלפי' הכיז הונא דברי ר' יהושע ור' אליעזר. ה) אוכן נעמי אומר הקצ"ה ואני וכו', ק ונעמי עשהה את שלה אומר הקצ"ה ואני וכו', פע ונעמי עשהה את שלה והקצ"ה עשהה את שלו ויד שלם המלאך והציאו לטוב של' וצועה עליה שהעיר. ו) א שגיר מלאך. ז) צבי פ ליחא הפסוק ויאמר סורה שצה פה פלגי אלמוני אצל ל"ל כן והוא מחלת הדנר וכ"ה ג"כ צנזרש רות פ"ז וצילקוס רות רמו חזיו וצנזיהם הגירסא א"ר שמואל בר גמנוני וכ"ה צבי ק. וצנזרש וצילקוס הגירסא אלס ה"ה וצנזרי תורה זע' זוהר חדש ורש"י ורלצ"ב וספר ששים לרדיק ששם אלס וצנז עקדה ואצנת שמואל וספר משיצ נפש ומכלל יופי ומלגים והצנינו טוביבו מפרש אלמוני מלשון אלמנות ואולי כך היה גירסתו. המדרש לשני וכומו שהעיר צזה הדיל אות ט' על מדרש רות שם. ח) א אלל על שנסאו כשים ככריות ועוד שאני מערצ צ פסולת וכו', ק אלל מפני שנסאו אותן ואערצ צ פסולת וכו', פע. אלל מפני שנסאו את אלו ואני הולך ומערצ צ פסולת וכו'. כ) כל זה הוספתי ע"פ כ"י א וע' לקמן אות י"ד, וצבי ליחא ויקם צועז עשרה אנשים

כן פיר לא אמר סוד נחלתו בלש' אלא אפי' אלמן לאלמנה שדרי בעה אלמן ויהי
אלמנה וזו ודעה עשרה אנשים מקמי העיד איר' פנחס מכאן(י) לבית דין שוק ממנן קנים
בבתי משתאחז שלהם. ואמר(יא) שבו פה וישבו אמיר אלכסנדר(יב) מכאן שאין רשות
לקט(יג) לשב עד שיאמר לו הרגל שב(יד).

מכאן לזכרתי ספרים שהיו צעשרה, אפי' יסודם בן פזי ולא
סוף דבר פסול (נ"ל צמור) לזכרונה אלא אפי' אלמון לאלמנה מצד
שהיה אלמון ורום ספיה אלמנה וצירושלמי פ"א דנחמות איתא איר' אלעזר
ב"ר יוסי מיתאן וכו' איר' יסודם בן פזי ולא סוף דבר וכו' וצמירש רות פ"ז
איר' אליעזר ב"ר יוסי מיתאן וכו' איר' יודן בן פזי לא סוף דבר
צמור לנחלת וכו' וצילקוט רות רמז תריז דמיר' דב נסמן איר' הונא וואמר
ר' יהודה בן פזי ליתא שם ונחמות ז' א' וואמר רב נחמן אמר לי הונא
בר נתן ועש' כל הסוגיא וצמירש תבליס מומור ליצ' איתא עדות חלילה צעשרה
ש"כ ויקם צועז עשרה אנשים וע' צמיר' נפלי דש' למדן זקני הרב בגאון
זקניל סק"ס 74 וצמירש מדר חלילה בקלרה חות כ"ג וע' פירדריא פ"י. —
וכפירוש בית הגדול למחבר אצרכם אהרן צדוקה על הפירדריא שם חות כ"ג מציא
קושיה הדרישה אה"י ס' ס"ג סק"י' על הש"ע שם שפסק דמתן מן המנין הרי
צמירש היו עשרה וזלחו ותיקן הרי' אהרן צדוקה דהש"ע פסק כ' אצרכו צמירש כחצות
שם דיליף צרכה חתנים צעשרה מפסיק צמירשלות צרכו אלהים ולדידיה חתן מן המנין
אצל למאן דיליף מצועז ס"ל צמירש דמתן חתן מן המנין וע' תנאיות שיר צמירשיו צמור
שור צמירש חתן י"א ח' ע"ש עכ"ל ור"ל שהתנאיות שור כחצ' ג"כ דמאן דיליף מצועז
סוגר דמתן חתן מן המנין ותיקו דרי' אהרן צדוקה לע"ק לעמיד דהא רב נחמן דלמיר
משמיה דהונא בר נתן דלפיק צרכה חתנים צעשרה מצועז הוא צמירש חתן צמירש ח'
א' צמירש רב דחתנים מן המנין ושמע דרב נחמן עלמו ס"ל רב וכוונתו בר נתן ואיר'
דומק לומר כ"שצו של הרי' אהרן צדוקה על קושיה הדרישה ואצרכה השמע דהש"ע
ס"ל רב נחמן דיליף מצועז דהא הש"ע פסק צמירש ס' ליד לנחלתה גם צרכה
ארוקין צעשרה חתן כמו שפסק צמירשלות דרבי אחא פ' חיי שרה ס' פ"ז גדר ר' שמואל
הנגיד שפסק כ' אצרכו שלמד מוקדלות וכו' אחא למד מצועז ע"כ ס"ל דגם צרכה
ארוקין לריך עשרה כמו שאיתא צמירש כחצות ס' י"ז ואיר' ע"כ משמע מזה דהש"ע
ס"ל ג"כ רב נחמן שלמד צרכה חתנים מצועז ואיר' לא מתורץ קושיה הדרישה וע' הג'
מבורר' שלמה חגור על יצמות (צמירש חדש ד' ויגאל) דמקשה ג"כ כיון דמתן מן המנין
היה די צמירש סיקה השמע והריה מקום על ח' שמואל אצרכו ס' ס"ג (הוא חצותה דרב
שמואל ע"ש). (י' הוספתי ע"כ כי א' וה' וצ"י האחרון איתא שכן מיוחסין זקנים
וכו' ונראה דל"ל מ' מנין וצירושלמי פ"א דנחמות ה"א איתא ככ"י א' וצמירש חות פ"ז
איתא איר' פנחס מיתאן לציית זה שהן מנין וכו' ור"ל מיתאן לציית דין וכו'
וכן הניס הר' יצחק אליהו לנדא צמירש דרבי חתנים על פסוק זה וע' מחנות כהונה
על מדרש שם וצילקוט רות רמז תר"ז א' איר' יצחק מיתאן לציית ד' על ע"ש
ש' מנין זקנים ל"ש יצ"ה הפלי משה צירושלמי שם מפרש שהם מנין זקנים צמירש
משמאות כ"י שלא יקלו רשעם לנדר נבלה ע"ש. (א' ויאמר ר' ש"ס וי"ש
הוספתי ע"כ א' וה'.) (ב' יצושלמי פ"א דנחמות ה"א וכו' ככ"י ק' עד שאמר
לו ש"כ, ולשון מדרש רות פ"ז וצילקוט רות רמז תר"ז עד שיתן לו הגדול רשות
ומזה נראה שהיה תלמוד צירושלמי לפני הרב דר' פופר' ור"ל דאשר הצי' לשון עונם
וע' מ"ש הר"ש צמירש צמירש שלו ד' י"ס ללקט עות על החורב חתן צמירש איתא כלשון
המדרש עד שיתן לו הגדול רשות. (ג' לקס'ן הוספתי ע"כ כי א' ופ' וכו'
צמירש ומדרשם הניל. (ד' צמירש מוקם איתא ויקם צועז עשרה אנשים
אמר אלכסנדר (צמירש קא אלכסנדר) מכאן שאין רשות ליטע עד
שיאמר לו הגדול (קא איתא הגדול) שצ' ש"כ ויאמר שצו פה (קא איתא
שצו: פה) וישצו עשרה אנשים מכאן לזכר חתנים צעשרה וע' לעיל

[illegible][illegible]

(ה) ויאמר בעו ביום קטוֹךְ הַשָּׁדֶה כִּי(כ) שִׁשְׁמַע בְּעו שְׁמִי לוֹ אֲנִי אֵנָה הַחַדָּר
לוֹ אֵת הָאֵשֶׁה שְׁנִי(גא) בִּיּוֹם קִטּוֹךְ הַשָּׁדֶה מִד נַעֲמִי וְשִׁמְעָה רַחֵם הַמִּבְרָכָה (כִּלְתָּה) גַּם אֵשֶׁת
הַבַּת קִנְיָה קִנְיָה כְּחִיבִי(גב) לִפִּי שְׂדֵהָ הִיא עֹדֵד לִקְנֻתָהּ לִדְקָם שֶׁם הַבַּת עַל נִחְלָהּ פֶּה
יִאֲמָר הָ(גד) שְׂדֵה פְלֹנִי.

(ו) ויאמר הנאֵל לֹא אוֹכֵל לֵנֶאֱלֵל לוֹ (כזהנר) שְׂאֵמֶר לִמְעָה שְׂלֵמָה לַפְנוֹם אֵת בְּנוֹ
כַּסְסוֹ(סה) שְׂהִיָּה אִסוּרָה לוֹ מִשּׁוּם שְׂכָחוֹב (רְכִיִּים כ"ז ד') לֹא יֵאָמַר עֲמִנִי וּמִאֲבִי אִמִּי טוֹב
לִבְנוֹ נֶאֱלֵל לָךְ אֲחֵהָ אֵת גְּאֻלָּתִי וְלִמָּה שְׁנֵה עוֹד לוֹמֵר כִּי לֹא אֹכֵל לֵנֶאֱלֵל אֲדָר(ט) כַּשְׁבִּיל
הַדָּם וְאֲדָר מִפְּנֵי שְׂהִיָּה לוֹ אֵשֶׁה.

(ז) וְהָאֵת לַפְנִים בִּישְׂרָאֵל עַל הַגְּאֻלָּה(יט) וְזוֹ מִכִּידָה שֶׁכֵּן כָּחוֹב (וִיקְרָא כ"ז כ"ז) וְאִם
לֹא יֵנֶאֱלֵל וְנִסְכָּר בַּעֲרֵכָךְ, תְּמִידָה(כט) וְזוֹ חֲלִפִין שֶׁכֵּן כָּחוֹב (שֵׁם כ"ז י') לֹא יִחְלִפֵנוּ וְלֹא יִסְרִי
אוֹתוֹ, לִקְיִים כָּל דְּבָרִי(גכ) שֶׁל מִשָּׁה וְטָוֶן. שְׁלֵף אִישׁ נַעֲלֵ: בְּרִאשְׁתָּהּ(ל) הִיָּה קוֹנֵן כְּשִׁלְפָח
הַנֶּעַל חִירָו לִקְנֻת בְּקִצְצָה הַחֲלוֹק מִבִּיאָן חֲבִית מִלֵּאָה פִּיחֹת וְשִׁרְיָן אוֹתָהּ בְּדָחוֹב הָעִיר
וְאִמִּי נִקְצָן פְּלֹנִי מִנְכָּסִיו חִירָו לְהִיָּת קִנְיָם כַּכָּסָּה בְּשִׁטָּר וְכִזְקָה. וְטָוֶן לְרַעְיוֹ מִי נָחַן לִמִּי
(לא)כִּיעֵנוּ נָחַן לֵנֶאֱלֵל ר' יִהוּדָה אִמִּי גִּוְאֵל נָחַן לִבְנוֹ.

כָּל אֵלֶּה כִּי אֵין זֹלָתָךְ לִגְאֻלָּה וְכו', וְכִי פֶה אִיחָה וְגַד זָקִי עֲמִי מִלְּמִד
שֶׁהִיָּה שְׁלֵמָה עֲלֵיכֶן וְכִיִּי א' כ"ח ז') שְׂמַעוֹנִי אִחִי וְעִמִּי,
אֵם תִּגְאֻלָּה אֵת שֶׁשֶּׁדֶה גָּלָל אֵת רֹחַם וְאֵם לֹא יִגְאֻלָּה לֹא אֲמַר תִּגְאֻלָּה אֵלֶּה
הַגִּידֶה לִי וְאֲדַעֲהָ כְּלוֹמֵר וְכו', וְאִנִּי אֲסַרְיָךְ שֶׁאֵת הַגִּידֶה לִי קִרְוֹ עֲמִנִי וְיִאֲמַר
אִנִּי אֵלֶּה. (כ) דְּרַשָּׁה הֵרֵב הַמַּסְנֵד וְכֵן דְּרַשׁ כָּל הַבָּאִים אֲחֵרֵי וְע' גִּיכִּי יִפְסֵעַ וּפִירוֹשׁ
מִכְרִיו וְחִדוֹשִׁי רִדִּיל אֵת יִיג צִמְדָּשׁ רֹחַ עַל פְּסוֹק זֶה. (כא) אֵם כַּשְׂמַע צוּעִז
שֶׁאֲמַר אִנִּי אֵלֶּה הַזְכִּיר לוֹ הַשָּׂשׂה וְאֲמַר אֵשֶׁת הַבַּת קִנְיָה וְכו'.
(כב) עַד כָּאן לִיחָא אֵן וְכָאן אִיחָה קִנְיָה קִנְיָתִי כְּתִיב לִפִּי שְׂהִיָּה אֵת הַחִיד
לְקִנְיָתָהּ וְאֲמַר כֵּךְ נִמְסַק וְאֲמַר הַמַּסַּק הַזֶּה פִּירוֹשׁ הַפְּסוֹק לְנַעֲלֵל קִאֵם' ג' פְּסוֹק י"ח
שְׂעִירִים. (כג) פֶּה וְאֵז, פֶּה לְהִקְיִם שֶׁסֶּה אֲחִירֵי הַבַּת עַל נִחְלָהּ פֶּן יִאֲמָרוּ זֶה שְׂדֵה שֶׁל
פְּלֹנִי. (כד) ע' לַעֲלֵל אֵת ז' וְע' רִשִּׁי וְלִנְצִי וְנַעֲלֵל עֲקֵדָה וְכִיִּי אֵן אִיחָה כָּאן פֶּן
אֲשַׁחֲסִית לֵחַת פֶּסֶם צוּרְעִי שֶׁל לֹא יִצוֹר עֲמוּנִי וּמוֹאֲצִי צִקְהֵל ד' וְסַעֲה
עֲמוּנִי וְלֹא עֲמוּנִית מוֹאֲצִי וְלֹא מוֹאֲצִית וְהוּא עֲמִשְׁכִּי וְע' מִישׁ עַל זֶה
הַשָּׂרֵשׁ יִשִּׁי. (כה) אֵם לִיחָא כַּסְסוֹר עַד אֵת גְּאֻלָּתִי וְכִיִּי קִיחָא צִמְדָּשׁ שֶׁהִיא
אִסוּרָה וְכו' וְכִיִּי פֶּה כְּמוֹ שֶׁאֲמַר לִמְעָה שֶׁאֲמַר שֶׁלֹּא לִהְיוֹנִים צִנִּי לַפְנִים
כַּסְסוֹר הוּא שֶׁהִיא אִסוּרָה מִשּׁוּם לֹא יִצַּח עֲמוּנִי וּמוֹאֲצִי, גָּלָל לָךְ אֵת גְּאֻלָּתִי
כִּי לֹא אוֹכֵל לִגְאֻלָּה לִי. (ט) אֵם אֲחַד מִפְּנֵי הִיָּסָם וְאֲחַד שֶׁהִיָּה לוֹ אֵשֶׁה, פֶּה
אֲחַד לִיָּסָם וְאֲחַד שֶׁהִיָּה לוֹ אֵשֶׁה אֲחֵרָה. (כז) צִינֵי מִיז א' וְגִירָתָהּ הַסִּפֵּר הִיא
כַּסְסוֹרָה שֶׁהִיא לַפְנֵי הַתּוֹסֵפּוֹת צִינֵי שֶׁסֶּה דִּיה גְּאֻלָּה זוֹ מִכִּידָה וְכִיִּי גִירָתָהּ הִרְיָף וְהִיא
וְאֲמַר לְאִשְׁוִיָּה וְלִקְוֹם רֹחַ רִמֵּז חֲרָף, וְהוֹסֵפּוֹת צִינֵי הִכֵּל עֲנִיָּהִים לֹא יִגְאֻלָּה וְקִאֵם' עַל פְּסוֹק
יִקְרָא לִי גִיג הַכֹּאֲמֵר אֵלֶּה וְנִשְׁעַר צִמְהָ וְכִיִּי גִירָתָהּ הַגְּמֻלָּה שֶׁלֹּא הוֹסֵפּוֹת צִינֵי הַקְּדוֹקָה
סוֹפְרִים צִינֵי צִינֵי שֶׁסֶּה אֵם. — צִינֵי קִיחָא זוֹ מִכִּידָה וְכִיִּי אֵן אִיחָה דָּק
עַל הַגְּאֻלָּה זוֹ מִכִּידָה וְכִיִּי פֶּה אִיחָה וְזֹאת לַפְנִים צִינֵי שֶׁרָלָל צִינֵי אֲשֶׁר הִיא
הִיָּה קוֹנִין וְכו' עַד וְצִמְזָקָה וְאֲמַר כֵּךְ עַל הַגְּאֻלָּה זוֹ מִכִּידָה וְכו' עַד
אִישׁ כְּעֵלֶה. (כח) צִינֵי שֶׁסֶּה וְלִקְוֹם שֶׁסֶּה, וְכִיִּי אֵן אִיחָה דָּק הַתּוֹסֵפּוֹת זוֹ סִלִּיפִין.
(כט) צִינֵי שֶׁסֶּה וְלִקְוֹם שֶׁסֶּה מִה שֶׁאֲמַר דָּק נִמְסַק לִקְיִים כָּל דְּבָרִי דְּקִינֵן וְעִיפִי כִיִּי קִיחָא
שֶׁל מִשָּׁה וְנָחַן וְכִיִּי פֶה אִיחָה כָּל מִשָּׁה וְנָחַן וְכִיִּי פֶה אִיחָה. (ל) יוֹשְׁלָמִי כְּחִתּוֹת פִּי
הִיָּי וְקִדְשֵׁן פִּיִּי הִיָּה וְלִקְוֹם רֹחַ רִמֵּז חֲרָף וְעִיפִי הַמַּסְנֵד צִקְלִיָּהּ הַסִּלּוֹק לִלֵּל
צִקְלִיָּהּ הַחֲצִית הַכְּרוֹשֶׁלִּמִי לוֹ כַּכִּיִּי פֶּה כְּשִׁלְפָח עֵינֵי לִמְדָה לִהְיוֹנִים צִקְלִיָּה
וְנִמְדָּשׁ רֹחַ מִיז הַכְּרוֹשֶׁלִּמִי מִשּׁוּבָּתָה כְּמוֹ שֶׁכִּיעֵר מִיז הַמַּסִּיב כִּשֵּׁשׁ, וְעַד אִיחָה צִינֵי פֶּה
וְנִמְדָּשׁ אֲחֵה צִינֵי הַכְּרוֹשֶׁלִּי שֶׁל עִיר וְאֲמַר נִקְצָן פְּלֹנִי מִנְכָּסִיו וְסִזְדָּו לִהְיוֹת קוֹנִים
כַּכָּסָּה צִמְדָּשׁ וְצִינֵי הַכְּרוֹשֶׁלִּי וְצִמְזָקָה. וְהִיא שֶׁאִיחָה כָּאן צִינֵיִיִּי קִאֵם' עַל קִינֵן קוֹנִין

(ח) ואמר הנחל לבנו קנה לך וישלף נעלו רב ולי אמי(ל) רב אשר נעלו ש
 בעו ולי אשר נעלו של נחל שדרך הלחץ להיות נחל עירבן לפיכך אשר רב נעלו של בעו
 (ט) ואמר בעו לוקנים וכל העם עדים אחם מכאן(ל) שצריך לומר עדים אחם, היום
 [כי קנתי את כל] אשר לאלימלך(ל) ואת כל אשר (לנעמי)(ל) לכלק ומדון שלא היה
 להם בן, ולמה(ל) הוכיר לכלק תחלה מלמד שצריך אדם להדיר מן הרעים שבמשפחה
 שלא חבא ערפה ותאמר של בעלי הוא השהה או יבא בנה ואמר של(ל) כלק אמי.
 (י) וגם את רוח המאבדה [אשת מלח] קנתי לי לאשה להיוות(ל) לחבר מלחוק, עדים
 אחם היום וקבע(ל) הדבר לחק.

(יא) ואמר כל העם אשר בשער הבבל שמו(ס) על שראו ענוותנותו ומדרגתו הגבוהה
 ואמר לו יחן יי את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה לפי שכן היו(ס) עיקר אבל
 בלדה והלכה טפלות היו לחן והקדים(ס) רחל לפי שהיא הייתה עיקר הבית.
 ועשה חל באפרתה וקרא שם בבית להם מלמד שדברכה צריכה להיות כפולה
 כענין שני (דברים כ"ח ח') יצו יי אחד את הדברכה באסמך [ובכל משלח ידך] ואחר בן
 ואמר(ס) וברך בארץ וכן כתב(ס) בן(ס).

ע' ריש מס' קדושין ונראה ש"ס הוא דחין ענייט לנחל. לא) צימ מ"ז ח' וירושלמי קדושין פ"א
 ה"י וילקוט רות רמז תר"ו. — זכ"י פ"ר י"ה ש ע לוחר גוחל נחן לנעונו ונדולי ט"ס הוא.
 (ג) מדרש רות פ"ז רב ולי חד אמר וכו' ומרנא אמר וכו' נרלין הדברים כמיד נעלו
 של צועו וכו' והמחבר למד מנמרח צ"מ מ"ז ח' דרז הוא דלמר נעלו של צועו ולי
 דלמר נעלו של גוחל דשם ליחא צמה קונין רב אמר צכליו של קונה ולי אמר צכליו של
 מוקנה ע"ש וצירושלמי קדושין פ"א ה"י מי שלק חמן אמרין רב ולי חד אמר הקונה וחד
 אמר המוקנה ונמדרש שמואל פ"י וצילקוט שמואל רמז קכ"ג ליחא כנמדרש רות רק
 שנמדרש שמואל הכריע ר' שמואל צר נחמני כר"צ. והפגומות דרז ולי חליא
 צפגומות דחיק ור' יהודה הנוכרת לעיל פסוק ז' כנמיכ הכר' חננאל צצית מ"ז ח' וכונו
 שליחא צדיק צירושלמי הסבר לעיל ואמריין חליין פגומותא כליין פגומותא דמי צועו
 נחן לגוחל ר' יהודה אמר הגוחל נחן לנעונו. — זכ"י א ליחא רק וישלף נעלו
 לפי שדרך הלוקס לתת עירצון לפיכך אמר רב נעלו של צועו וכו'
 פע ליחא צמקס להיות נוחן, ליחן ערצון. (ג) צמס' סנהדרין מ"ה ח' ריחור
 לרין שיאמר לחם עדי וכתב צהב' אשרי שם הייך רק צדיקורא צעלמה צכל לא צמעשה
 כמו קדושין ע"ש וכו' רשיי וחוספת קדושין מ"ג ח' וציע חוספות כדיות דק צ"צ ר' דיה
 לא נחנכותי להעיד וערוד לנרש וכו' ולי צנן ראש השנה דק ליז חנן הכ דרשה שביצי רציט
 ללגודו מקרא דעדים אחם היום לא זכיתי עדין למלוא מקורו. — פע וכל העם עלים מחלן
 שלרין חלם לוחר עדים אחם, י שלרין לוחר עדים אחם היום. (ד) ע' מ"ש לעיל
 אות י"ח. (ה) לנעמי ליחא ק ופע וליחא גיכ צקרא. פע ליחא חלן, שלא היה
 להם בן חל ליחא שם חמר הצינות כליון חני מיד נעמי שלא היה לו בן.
 (ו) 'הבוא צמשי ישי וצמ' חגרת שמואל צמס שומר טוב. (ז) חיצת של ריחכתי ע"פ
 כ"י ק וצומר טוב שהבוא צמשי ישי וחגרת שמואל ליחא צן כליון חני וכו' פע
 ח' צן ויחמר צן. כליון הוא. (ח) ע' רשיי, וכו' א לזכר למחלון. (ט) א
 וק לחוק ונראה כונת המחבר שקצת לחק דין קנין פליפין ונפרש כן על שאמר צ' פעמים
 עדים אחם היום ושאר המפרשים פירשו כפילות הדברים צפופים שרים ולפי גירסת כ"י
 פע עדים אחם היום קצת הדבר הזה הוא כפופו. (י) א שמו ח' כדאותם
 ענוותנותו ואמר יחן, ק שמו שרלו וכו', י הכל שמו על ענוותנותו
 וכו', פע ויחמר אל כל (ליל ויחמר כל) הפס אשר צמער וכו' עדים
 אחם (ליל עדים) שמו כולן כשראו ענוותנותו ומדרגתו הכונה יתן
 לו וכו'. (יא) א שתיבה היו עיקר, ק לפי שהן היו עיקרין, פע הן היו
 עיקר וצלה וצלה ספלות להן. (יב) וכו' עדים רמל וכו' חוספתי ע"ש
 כ"י ק וכו' מתנחמות פ' ויחא, מדרש רות פ"ז ח' חל צה צר כהנא וכו' פע ח' ח' יחא
 וילקוט רות רמז תר"ו ע' רשיי ורלצ"י. (יג) ואמר כן אמר חוספתי ע"ש כ"י א.

(י) ויהי ביחוד בבית פירן וזה שאמר הכתוב (בראשית ל"ח כ"ט) מה פירן עליו פירן אמר' (ס"ה) כל בנים שתמיד הקב"ה ליתן להן יחיו מן האשה האמת.
 (י"ז) ויקח בעו את חת ראויה היתה לו. וזהו לו לאשה (ט) תנוהו לדגן אשה חד לאשה (ס"ה) גמור חיל. וזהו יי' לה היריון אמר שמעון בן לקיש (ס"ה) עיקר מיטתן לא היה לה. נתן לה הקב"ה עיקר מיטתו. ר"א היריון כל הנשים יולדות לענין היריון (ס"ט) קקע"א הריונה שלא חלה אשתו ולשבת אל ישמש עמה אלא מיום רביעי וזהו חכום בתלמוד (ט).
 (י"ח) ותאמרה (כל) הנשים אל נעמי ברח יי' אשר לא השבית לה נאדחם מה (א"י) היום והה שולט בריקע כך יהיה דעת רוחה ושלום כשרא (ג) לעולם אמר' הנא (ג) צרכותה של נשים לא נתקעקה כדעתו של ר' חיימי עתלה.
 (ס"י) והיה לה למשיב נפש (ט) וגי' משבעה בנים ר' יהודה אומ' (ט"ה) משבעה ראשי אבות האמרי' להן (וה"א א' ב' ט"ו) אצם הששי חיד השבעי ר' נחמיה אומ' מ' ראשי אבות האמרי' כיון פירן הציון רם עמירב נחשן שלמן בעו.
 (ס"ז) ותקף נעמי את הילד זה עובר, וחשתו סדקה וזהו לו לאמת היא היתה אומנת לאמו מקדם (ט) היא היתה אמונתו אצל בעו (ט).

(מ"ד) וכן כיוולא צ"ח ליתא א. מה) מדרש רות פי' ומדרש שמואל פי', וצילקוס רות רמז תריס נראה ג"כ דל"ל אמרו רש"י כל הבנים שחת עמיד ליתן לו וכו' וזה שסוקף המספר וכו' שאמר הכתוב מה פרלת עליך פרץ נראה כוונתו שרנו לצרכו שילא מלכות בית דוד מהנו אשר ילא מפרץ. — זכ"י פע ונתחיל אחר עליך פרץ דגור אחר אשר ילדה תמר ליבודה מן הזרע אשר יתן יי' [לך] מן הנערה [הזאת] א"ת' כל הבנים שעמיד הקצ"ה ליתן לך יהווי' מן הנערה הזאת. (ו) הנה צרם יי'. (ז) ק לאיש חיל, אופע לאיש גבור ועל קאש' ג' בערה מ"ב. (ח) מדרש רות פ"ז, וצילקוס רות רמז תריס א"ר נחמיא עקד מייסרין (*μήτρα*-Gebärmutter) לא הוה לה וכו' וע' פסיקתא דרז. כהנא דף כ"ג א' והערה מ"ה שם לר"ש צוצער וכחצ היסיע צונדרש רות שם דהמדרש דייק מללא כריז ויפקד ד' את רות וכחצ ויתן לה הריון משנע שם זה היה צורך פלא וכ"כ המהר"ז שם. — זכ"י פע ליתא אמר רש"י מייסרין, לא היה לה עיקר מייסרין. (מ"ה) אל ישמש עמה הוה פ"ה כ"י פע. "זכ"י א ליתא קקע"א וזכ"י "ה ליתא מלתיס ושצעים ואמר סימן רע"א. (נ) אוכ"כ כתוב צת למוד והוא צמה ל"ה צ' וכחצ הערוך לנר שם ד"ה דכחצ מלל רות צזה מדרש קרא הלשון ולא כתוב ותהר ומה דגלי קרא זה צרות כתב דצרות היה מוכח דנחצרה לרע"א יוניס דצוצו לא צא עליה חלל חותו יום צנצד דמת צלוחו היום שצא על רות ע"ש וע' שמחת הרגל להגאון חיד"א דף ל"ב צ' וע' ילקוט רות רמז תר"ס כל הנשים יולדות לוונין הריון יוניס וצירושלמי יצמות פיר' ה"א ר' צרכיה צס שמואל לעולם אין האשה יולדת או למלתיס ושצעים ואמר או למלתיס ושצעים ושנים או למלתיס ושצעים ושלשה או למלתיס ושצעים וארצעה חלל אין הפסד צין התלמודים כמיס היפה תואר צירושלמי שם. (נ"ה) מדרש רות פ"ז, וזכ"י א ליתא מ"ה היום שולט צרכיע כך זרעך יי' רודה, וזכ"י ק מכו היום כהיום הזה ששולט צרכיע כך זרעך וכו' וזכ"י פע וזה היום רודה צרכיע כך יהא זרעך רודה וכו'. (נ"ו) ה ציעקצ וע"ס הוא שהנשים היו רונים לומר שיקרא שמו צישראל ולא ציעקצ לפי שצונן צישראל הם צונדרנה גדולה מכוניס צס ישראל וכשליס צונדרנה גדולה נקראים צס ציעקצ כמיס האגרת שמואל חכו כוונת הכתוב ויתקרי שמיס מן לדיקי ישראל. (נ"ז) מדרש רות פי' א"ר הוניה וילקוט רות רמז תריס וחצינא לא הוה פ"ה כ"י א ופע וכלל וכן הוא ג"כ צונדרש וילקוט. (נ"ח) א לתיס צנפס לציקור נפס. (נ"ה) ק ופע משצעה צנים ר' יבודה חומר מ' ראשי אצות האמורין כאן פרץ חלרון וכו' וע"ס הוא וע' מדרש רות פי' וילקוט רות רמז תריס והכתוב מפרש כפשיה דה"א הוה פצתא לך צעידן ארמלותך עכ"ל וכו'. (נ"ט) מקודם ליתא א.

(י) ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי מבאן(נח) למגדל(גם) או יחוס בתוך ביקו מעלה עליו הכתוב כאלו הוא ילדו שנ' ילד בן לנעמי וכו' נעמי ילדתו והלא רות ילדתו אלא רות ילדתו(סא) תעמי גדלתו ונקרא על שם נעמי, ר"א ילד בן לנעמי ולא לבתו מלמד(סב) כשביא בעו אל רות(סג) באותו הלילה מת ותפשתו רות על בטנה כל הלילה שלא יאמרו ונחה חתניו(סד) מאיש אדר וכשבאו הבל בבקר מצאוהו מת על בטנה ולפיכך קראוהו על(סה) שם נעמי ר"א ילד בן לנעמי(סו) היא אמרה לרות (רות ג' א') הלא אבקש לך טעם אשר ייטב לך

ותקראנה שמו עובר על שם אביו(סז) ועל שם אמו אביו(סה) שהיה זקן ונשא אישה לשם שמים ונקרא עובר אלהים וכן הוא אומר (חושע יג ב') ויעבר ישראל כאשר, על שם אמו רכתיב (מלאכי ג' יד) ושבתם ויראתם בן צדיק לישע בן עמר אלהים לאמר לא עברו בן רות לערפה ערפה וחתה(ט) לדפפה ורות רבקה(ע) ביהודה(צא) לכך קראו שמו עובר, צדיק נשא צדקה והבן צדיק נשאר, שלישי לו בדר בו הקב"ה שנ' (תהלים ע"ז ע') ויבחר ברוד עברו.

(יז) ואלה חולדות פרץ אמר שמואל בר נחמני(נכ) כל חולדות שבמקרא חסרין בר מן חרין (בראשית ב' ד') אלה חולדות השמים ואלה חולדות פרץ כנר ו דברים שנחלו מאדם הראשון ואלו הם חייו(נז) חיו וקומה ופירות הארץ ופירות האילן ומאורות, היו מנין שנ' (בראשית ג' י"ט) כי עפר אתה ואל עפר תשוב, זו מנין שנאמר (איוב י"ד כ') משנה פניו וחשלתו, קומתו מנין שנ' (בראשית ג' ח') ויחבא האדם ואשתו מפני יי' אלהים

ח) כ"ה ה ונכ"י א היא היתה חוננתו של צועז ונכ"י פע ו ח ה י לו לא חוננת, היתה חוננת לחמו ומקודם לצן היא חוננתה אלל צועז, ונכ"י ח חוננתו של צננו וליל צנו, ונכ"י פ, י, קמ וק יש כלן ג"כ ט"ס וכלל. נח) כסהדרין י"י ז' וילקוט שמואל דנו קב"ט ד' חנינל חומר מהכל וכו'. נט) ילד לו ליתא א ונראה שגיל יתום או יתומה וכן הוא צמילה י"ג ח' יתום ויתומה אלל כסהדרין וילקוט הכלל צלות הקדוש ליתחלק יתום. ס) וכ"י נעמי וכו' ליתא. א) אלל רות ילדתו הוספתי ע"פ כ"י קמ וכ"ה צמולל כסהדרין וילקוט הכלל ונכ"י פע חיה וכו' נעמי ילדה וכו' ל רות ילדה ונעמי ג' דללה לפיכך נקרא על שמה. סא) י וק אלל מלמד ונכ"י פע ליתא ד"א יולד צן לנעמי ולל לצועז עד על צפנה ולפיכך קראוהו על שם נעמי. סג) כ"ה פ ונכ"י מ על. סד) כ"ה ע"פ כ"י ה, ונכ"י פ, י, קמ וק ליתא זנתה צו מ"א יש וכו' ונכ"י א זנתה מ"א יש וכו'. סה) ילקוט רות רמז תריס. סז) כ"ה חמרה לרות ליתא א וליתא שם כי נעמי היתה ס"ב ש חמרה כלל וכו'. סח) ועל שם הוספתי ע"פ כ"י פע ונכ"י מ ליתא על שם חזיו וחמו. סט) חזיו הוספתי ע"פ כ"י א וכן ליתא שם חזיו שנסח חשה לשם שמים, על שם חמו של וסנתה וכו' ונכ"י אן על שם חזיו כלל ש ה"ה זקן ונשא חשה לש"ט. ספ) חיצה היתה למרפס הוספתי ע"פ כ"י ה ונכ"י אן ליתא צין רות למרפס, עורפת היתה למרפס ונכ"י פע ערפס היתה למרפס ולקלסס. ע) פע, ק, ה ואם דצקה צה. עא) אצ"י סוד השם לפיכך נקרא עובר, קצ"י סוד לפיכך קראו וכו', אג) צה לייסוד לש' קראו וכו', פע צ"י סוד לכן קראו וכו'. עב) ילקוט רות רמז תריס ר' יודן צביר רליון ונראשית רמז י"ז, צ"ר פ"ג, שנות רצה פיל, תנחומא פ' צראשית, מדרש חסרות וחסרות לז לז וע' השחר שנה רביעית חוצרת ששית לז שכל הש' הר"ש צוצר שם וע' תנחומא שלו צראשית שם הערה קב"א עד קמ"ג שסע"ז שם על סיני הכרסאות צהמדרשם וילקוט, ונלקט טוז צראשית ז' ד' הביא המחבר המאמר צנחס חסרת ע"ט, ונראה שהרצ המחבר היה לפניו המדרש צנחצר רצה פ"ג כסכת צפירשו על רות שמשס מציא הפסוקים ונראה שם הוצא המדרש על מלא ו' חצינת קרצו עמודים. — נכ"י פע בגירסא א"ר שמואל צר כסמן. עג) פע זיוו וסייו והומתו וכו' זיו

אמר יוחנן נרעד(ע"י) קומתו תעשית של ק' אמר, פירוח(ע"י) הארץ ופירוח האילן דכתי' (שם ג' י"ז) אחרת הארמה בעבורך, מאורוח(ע"י) דכתי' (ישעיה כ"ד כ"ג) וחפיה הלמנה ונשה החמה וכולן עתידין לחזור לימות המשיח שהוא(ע"י) קאחי מפרץ לכך הוא מלא. לסת(ע"י) פרץ פרץ (מלא)(ע"י) אמר אבא(ס) כל שנכפל (א) שמי יש לו חלק בה ובכא ואם תאמר תרח תרח אף הוא יש לו חלק שנ' (בראשית ט"ז ט"ז) ואתה תבוא אל אבתך בשלום כלומר שבשר(ע"י) הקב"ה לאסדרם שיעשה תרח חשיבה בדיו(ע"י).

(ט) וחצון הוליד את רם ולא(ע"י) אמר את ירחמאל דכתי' בברית(ס) הימים (א' ב' ט') ובני הצרן אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם ואת כלוב ולמה לא נחחס ירחמאל לפי שנשא ניה להעשר(ע"י) בה שנ' (שם א' ב' כ"ו) ותדי אשה אחת לירחמאל ושמה עטרה, ורם הוליד את עמטרה.

(כ) ועמטרה הוליד את נחשון זה שהקריב הקרבן(ע"י) לחנוכת המזבח, ונחשון הוליד את שלמה.

(כא) ושלמן הוליד את בעז למה שלמה ולמה שלמן(ס) אלא עד כאן עשו סולמות לנשיאים(ע"י) מיכאן ואילך עשו סולמות למלכים וזה שאמר(ע"י) דוד (תהלים מ' ח) או אמרת הנה באתי במגלת ספר(ע"י) אין אונ(ע"י) אלא שירה שנ' (שמות ט"ז א') או ישיר דשה, (יהושע י' י"ב) או ידבר יהושע, הנה באתי(ע"י) אעפ"י שכתו' (דברים כ"ג ד') לא

שנ' וכו' חיינו(ע"י) וכו'. עד) ה נגד עה, ק נגד עה, פ נגד עה. עה) א פרי הארץ והאילן, פ נגד עה פירות הארץ וט"ס הוא. עו) נכ"י א וזה הוצא כלן הפסוק יואל צ' " שנת וירם קדרו וכוכבים חספו נגהם. עז) ה שכול קא אחי מפרץ לכך הוא מלא ונכ"י א לקא אחי מן פרץ, פ נגד עה פתידין לימות המשיח דכתי' שכול צן פרץ לכך הוא מלא ושלושה חיצות אלו לכך הוא מלא הוספתי צפנים וקלי על חיצת חולדות שכול מלא ו'. עח) פ נגד עה ליחא למה. עט) ה, א, פ נגד עה ליחא חיצת מלא ונראה שכן הוא הכתוב. פ) פ נגד עה כל מי שנכפל שמו יש לו חלק לעולם הבא וכו' אף הוא יש לו חלק לעולם הבא. פא) נראה שיהיה פ"ל ופ"ח וט"ס ליחא א"ר אצא צר כהנא ונ"ס המהצר על חרם הוצא שם צס ר' יודן צס ר' אצא צר כהנא וע' ילקוט נראה רמז מ"ח ושמות רבה פ"ג והנהגות פ' שמות וט"ס הוצא כל המאמר צס ר' אצא צר כהנא וע' ילקוט צדרי הימים רמז תהרצ"ז ומדרש תהלים מזמור ט' חזק נס חיל חספתא דף כ"ט צ' ופ' ירח דף ק"כ צ' ופ' נח דף ק"ח א'. פב) ק שכתב צ"ס, פ נגד עה מלא צ' צ"ס שפרו שפ"ס חרם תשובה צ"י. פג) א ליחא צ"י, ק ליחא צ"י מ"ו. פד) ומדרש רות פ"ה וירושלמי קהדריין פ"ב ה"ג ורש"י דברי הימים א' צ' כ"ו. פה) דכתיב צד צ"י הימים וצ"י חלרון א"ש נולד לו את ירחמאל הוספתי ע"פ כ"י א, פ נגד עה. פו) כ"ה ע"פ כ"י ה וא, ונכ"י פ נגד עה ליחא צ"י שכתב ג"י דכתי' וית ה' אשה אחרת לירחמאל ושמה עפרה מלי עפרה להתעשר בעפרה, ונכ"י מ לפי שכתב ג"י דכתיב ותהי אשה לירחמאל וצירושלמי ומדרש ליחא להתעשר בה. פז) פ נגד עה שכתב קרצנו קערת כסף אחת צמד צר צמנכת המשכן, א למנכת המשכן, ה למנכת המזבח הראשון וצמנכת ליחא ונחשון רצ צית אצא לצית יהודה. פח) מדרש רות פ"ה וחולי שגם י"ל למה שלמה ולמה שלמן ומה שכתב המהצר זכו שאמר דוד וכו' ליחא צמנכת רות ר' יצחק פ"ח א' אמרתי כה צלמי שירה בייתי לומר שצמנכת רות וכו' ונראה שהצר המהצר הכריז כלן צ' הפירושים וע' הנחמאל צמנכת וילקוט תהלים רמז תשל"ט וע' לעיל חות מ' ומלא צמנכת המהצר. פט) א לנשיאות, פ נגד עה כלן כולמות לנשיאים מכלן ואילך למלכים. פ) ק שכן א"ר, א נחזה שנאמר, פ נגד עה אחר ד"ד ע"ה. נא) צמנכת ספר הוספתי ע"פ כ"י פ. נב) כ"ה א, פ נגד עה ונכ"י מ ח"ן אצא חלל שירה, פ, קמ"ו ח"ן זה חלל שירה ונ"ס הוא. נג) כ"ה צ"י הוספתי ע"פ כ"י

יבא עמנו ומאמי תהא באר במגלה ספר, מגלה(ש) זה ספר רוח, ספר(י) זה ספר שמאל שכתוב בו (שמאל א' ס' א') ראוי במינו לי מלך.

(ב) ועוד הוליד את יש ויש הוליד את דוד למח כחוב באר(י) דכתיב ביה (שמאל א' י' יב) הראש בימי שאול זק בא באנשים גלוי וידוע(י) לפני מי שאמר הויה העולם שרוד עושה משפט וצדקה לכך בדר בו לקיים מה(י) שאמר (משלי כ"ב ט') טוב עין הוא יברך ומרו משפט וצדקה בזמן שריאה שנתחייב העני בדין ממון משלם לו מחוך ביתו ומצא עושה משפט לה וצדקה לה(י) תלוי שלה. אמר (משלי כ"ב ט') טוב עין הוא יברך כי נתן ואמי (שמאל ב' ו' כ"ט) ומברכתך יברך בית עבדך.

ולמה קורין ספר רוח(ס) בעצמ(א) בזמן ירידת התורה ללמדך שלא ניתנה התורה אלא על ידי ייסורי(ק) שנ' (יחזקאל ל"ו כ"ז) ועשיתי את אשר ביקו חלבו ואומ' (תהלים

פס. לד.) כ"ה ע"ס ע"ס כ"י א ונכ"י מ, קס ו' חיתא צמגלה ספר זו מגלה רוח, ק מגילה זו רוח, ה מגילה זו הספר רוח ונכ"י א' כחוב עלי זה מגלה רוח, ונכ"י פ' חיתא כנס צמגלה צמגלה ספר כתי' עלי צמגלה זה ספרי ור"ל ספר רוח שכתב לייסם את דוד. (כ) כ"ה א וק ונכ"י מ, יוקס' ו' ונכ"י ה פעואנ ספר זה שמואל ל' (ט) חיתא צ"ה חיתא קס. — כוונתו על הפסוק דכ"י ח' ז' י"ג שס' כחוב ח"י צאלק והכנס לעדנער כחב צהערה לד' 14 נבקדמתו לזמן עזאל על אסתר אשר הוליד גלוריה מכ"י הארלינג 269 Nr, אשר יש צחורו גם בלקס כור בלות אלד העתיק לי צטורו הכנס מהור"ד יוקס' לעש' י"י צלחנלדן, חיל וכל לך הפסוק האמרו ולישי הוליד את דוד למח כחוב צאלק דכתיב צ"ה צ"ה והאיש צימי שאלו זקן צלגשים ואם נגזר מזה שהיה לפני ר' סוניהו נוסח ח"י צאלק הוא נגד המסורה דכ"י ח' ז' י"ג ועיין מפרשים שם חלל כן נמלא צחור' גרסאות קויקוס צקוצ' כ"י א' מפעלה חלל גשמי עכ"ל חן האמת גרסא כמו שכתבתי והדרש קאי על דכ"י שם וליח' לדבר דגם צרש' דכ"י שם הוצא את הדרש ח"ל מלא חלל צלג כלומר איש גבור חיל ונקור הדרש הוא צצרות כ"ח ח' והאיש צימי שאלו זקן צלגשים אמר רבא וליחיתא רב ציד וליחיתא רב צושהי' זה ישי חזי דוד שילא צלחנלסח(σχλος, Schaar). פס גלוי רדוע היה לפני מי שאמר והיה העולם שיהיה ע"ד ד' ו' ל' ע"ס מ' משפט ולדקה לכל עמו ל' פ"כ צמר צו. (נח) א' ליחא מ' ש' א' מ' ר' ונכ"י ק ופע חיתא מ' ש' א' מ' ר' (נח) סנהדרין ו' ז' ותוספתא סנהדרין פ"א ודברים רב פ"ה ואבות דר' נתן פליג וילקוט שמואל רמז קמ"ז והפסוקים שהביא המחבר בוסף מעלמו. פס ומהו משפט ולדקה צמחן שנתחייב צעל דין צמשפט ממון לחצרו ואין לו לשלם היה כותן מכיסו הכרי משפט לזה ולדקה לזה ועליו חזר שלמה. (ק) ילקוט רוח רמז תקל"ז ומה עיין חלל עזרת שנקרא צמחן מחן חורב וכו' וליחא שם הפסוק ועשיתי את אשר צמוקי חלבו והוצא זה הילקוט צמגלי ס' ח"ץ סק"ס וצברי יוסף סי חלד סק"ל ועוד כחב שם הצרי יוסף ח"ל והרב שאלה מדש' ד' ק"בא כ"ס דנירושל' אמרו דוד המע"ה נחמלק צעזרת והקצ"ה ממלא שנותים וצדאי נולד צעזרת ומגילה רוח ליסם דוד וכו' ע"ס וע' צקפרו שמתה הרגל למוד ג' והדרכי משה שם צ"ח חלד כחב צשם הצודרסם שנהגו לקרות ספר רוח צמב השצועות מפני שכתב צו צחמלק קליר ועוד שצחמתי שקצלו המורב נחגיגו וכן רוח נחגיגה וכן כחוב חללן ירמי צ"ח המנהיג ה' אחריו חות כ"ח ד' 71 והלבוש חית ס' חלד ס"ב וקורין מגילה רוח ומצריין עליה מפני שחזרו מעשה דצוה היה צימי הקליר חיים וכו' וצלחיה רב שם סק"י וי"א שגמלה רוח וידערת מחסד ומ"ח הוא סקד מחמלחו וצחמלעיתו וצבורו וי"א לימדך שאל ניתנה המורה חלל על ידי יסורין וע' מדש' סקל פ"ז על פסוק טוב ללכת אל בית האבל. (קח) צעזרת חוספמי ע"ס כ"י א ונכ"י פ' חיתא ולמה קורין מגלה רוח צעזרת זמן צמחן (ל"ל מחן) חורה, ואנצ חורמל חעיר על מה שחיתא בלקס טוב פנחס (ד' 272) ח"ד סוניהו צ"ר חליעזר ז"ל חזרתי על כל עיני המועדות ולא מלאתי פה שצועות שנקרא עזרת ודכותיו ז"ל קראו צכל מקום עזרת וכו' והוא לשון חרסו לחזר חונקלם כבד צעלרסחן וכו' והוצא צצרי יוסף ח"ח ריש ס' חלד ע"ס חורב חזר חזר ח"ד ל"ז צ"ח. (קצ) ה' יסורין ועיניו יס' שכן כחוב סיימך

ס"ח י"א) וחתך ישבו בה חכין בטוחך לעני אלהים, בקשה דתורה שבט של עניות(ק)
 שאם יהיו ישראל עשירים(ק) אינם מתעסקים בתורה אבל כשרם עניים רם מתעסקן
 בתורה שידעך שהן רעבין ומתעסקן בלב טוב(ק).

ומה קורין מגלה זו בהג שבעות(ק) שמגלה זו כולה חסד(ק) ודתורה כולה חסד
 שני (משל ל"א כ"ז) ודורת חסד על לשונה ותנה(ק) בהג שבעות.

נשלם ספר רות(ק).

בכל יום יש לי בטהון, לקבל פני אדון, תשוב בישיבת חכון, וביחשלה וגם ציון.
 חק נא ידי עבדך, ואל יבש במשענך, וברכיה בברכת הרים, ודעליהו כנכסים(ק).
 (הדברים קב"א ב') עזרי מעם יי' עשה שמים וארץ(ק"א).

ישבו וכן זכ"א ייסורין ועינויין שכן כתיב סייתך וכו' וזכ"א פע ייסורין
 ועניות וכס"א סייתך וכו' וכן הוא צילקו ייסורין ועוני ונראה שכלל.
 (ק) ילקוט רות רמז תקל"ז. (קד) ה וא עשירים אין מתעסקין בתורה
 וכשהן רעבין מתעסקין בלב טוב וזכ"א פע בקשה תורה שגם על עניות
 שאם יהיו עשירים מתעסקין ב' יהיו מתגאלין בעשרם אזל כשהן
 מתעסקין ב' והן רעבין ולמאלין יודעים והם מתעסקים בלב
 טוב וצילקו שאם עשירים עוסקים ב' יהיו מתגאלין וכו' ומכלן וליך
 ליתא זכ"א א ופע. (ק) כאן ליתא זכ"א אנ מלמר ר' חייא ז"ר אלא כל ראשי
 פסוקים וזין וכו' המוצא לעיל קאפ' ב' פסוק ס' ולמר זה מלמר ר' זעירא המגילה
 הזאת אין זה לא טהרה וכו' המוצא לעיל קאפ' א' פסוק ס'. (ק) הוצא צנכרי יוסף
 ח"ק ס"י תלד לוח י"א צנכר דילקוט רות וע' מש לעיל לוח ל"א צנכר האליה רצה.
 (ק) י מגלת רות צנכר שבעות. אנ לפי שמגלה זו כולה מסד וצנכרי יוסף ליתא
 וכן צמגילת פות יש זה גמילות מסדים. (ק) ק ובה תורה נישתבה.
 (ק) פ, קמ וי יסלם פירוש רות, פע נשלם ספר רות, תהלה למוליד
 עמו לסירות, קסליק להו פ' רות צעיה, א צריך רחמא דסייען,
 ה תס ונשלם, אנ פסלח רות. (ק) וכן הוא זכ"א קט ונשאר כ"י ליתא. (ק) צנכר
 כ"י ליתא הכ פסוק וזכ"א מרמז אפשר למגלת שיר השירים הנכתבת שם. אמר רות קאי
 בפסוק עזרי מעם ד' וכו'.